

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1005/2008

z dnia 29 września 2008 r.

ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Wspólnota jest Umawiającą się Stroną Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. („UNCLOS”), podpisała Umowę Narodów Zjednoczonych w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi z dnia 4 sierpnia 1995 r. („Umowa Narodów Zjednoczonych o zasobach rybnych”) i przyjęła Porozumienie Organizacji Narodów Zjednoczonych do spraw Wyżywienia i Rolnictwa o wspieraniu przestrzegania przez statki rybackie międzynarodowych środków ochrony i zarządzania na pełnym morzu z dnia 24 listopada 1993 r. („Porozumienie FAO”). Postanowienia te przewidują przede wszystkim, że wszystkie państwa mają obowiązek podjąć odpowiednie działania w celu zapewnienia zrównoważonego zarządzania zasobami morskimi i współpracować ze sobą w tym celu.

(2) Celem wspólnej polityki rybołówstwa, zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia

20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽³⁾, jest zagwarantowanie takiej eksploatacji żywych zasobów wodnych, która zapewnia zrównoważone warunki środowiskowe i społeczno-ekonomiczne.

(3) Nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane (NNN) połowy są jednym z poważniejszych zagrożeń dla zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów wodnych oraz naruszają podstawy wspólnej polityki rybołówstwa i międzynarodowych działań na rzecz wspierania lepszego zarządzania zasobami oceanicznymi. Połowy NNN stanowią również poważne zagrożenie dla różnorodności biologicznej, którym należy się zająć zgodnie z celami określonymi w komunikacie Komisji pt. „Zatrzymanie procesu utraty różnorodności biologicznej do roku 2010 i w przyszłości”.

(4) FAO przyjęła w 2001 r. międzynarodowy plan działania na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, który to plan został zatwierdzony przez Wspólnotę. Ponadto regionalne organizacje zarządzania rybołówstwem ustanowiły – przy czynnym wsparciu Wspólnoty – szereg środków, których celem jest przeciwdziałanie nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom.

(5) Zgodnie ze swoimi zobowiązaniami międzynarodowymi oraz mając na względzie skalę i pilność problemu, Wspólnota powinna znacznie nasilić swoje działania przeciwko połowom NNN i przyjąć nowe środki regulacyjne obejmujące wszystkie aspekty tego zjawiska.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 23 maja 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia z dnia 29 maja 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym). Opinia wydana w wyniku konsultacji o charakterze nieobowiązkowym.

⁽³⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.

- (6) Działania Wspólnoty powinny być wymierzone przede wszystkim przeciwko postępowaniu objętemu definicją połowów NNN, które w najpoważniejszym stopniu szkodzi środowisku morskemu, trwałości stad ryb oraz sytuacji społeczno-ekonomicznej rybaków przestrzegających zasad ochrony zasobów połowowych i zarządzania nimi.
- (7) Zgodnie z definicją połowów NNN niniejsze rozporządzenie powinno obejmować swoim zakresem działalność połowową prowadzoną na pełnym morzu oraz na wodach morskich znajdujących się pod jurysdykcją lub zwierzchnictwem państw nadbrzeżnych, w tym na wodach morskich znajdujących się pod jurysdykcją lub zwierzchnictwem państw członkowskich.
- (8) Aby należycie zająć się wewnętrznym wymiarem połowów NNN, konieczne jest, aby Wspólnota przyjęła niezbędne środki mające na celu zwiększenie stopnia przestrzegania zasad wspólnej polityki rybołówstwa. Do czasu zmiany rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającego system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa⁽¹⁾ przepisy związane z tym celem powinny zostać uwzględnione w niniejszym rozporządzeniu.
- (9) Przepisy wspólnotowe, a w szczególności tytuł II rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, przewidują kompleksowy system mający na celu monitorowanie zgodności z prawem połowów prowadzonych przez statki rybackie Wspólnoty. Obecny system obowiązujący dla produktów rybołówstwa pochodzących z połowów wykonywanych przez statki rybackie z państw trzecich i przywożonych do Wspólnoty nie zapewnia równorzędnego poziomu kontroli. Ten słaby punkt stanowi istotną zachętę dla podmiotów zagranicznych prowadzących połowy NNN do wprowadzania swoich produktów do obrotu na terenie Wspólnoty i zwiększania dochodowości swojej działalności. Jako największy na świecie rynek zbytu i importer produktów rybołówstwa Wspólnota ponosi szczególną odpowiedzialność za dopilnowanie, by produkty rybołówstwa przywożone na jej terytorium nie pochodziły z połowów NNN. Należy zatem wprowadzić nowy system, który zapewni należytą kontrolę łańcucha dostaw produktów rybołówstwa przywożonych do Wspólnoty.
- (10) Przepisy wspólnotowe regulujące wstęp statków rybackich pływających pod banderami państw trzecich do portów Wspólnoty należy zaostrzyć w celu zapewnienia należytej kontroli legalności produktów rybołówstwa wyładowywanych przez statki rybackie pływające pod banderami państw trzecich. Powinno to w szczególności oznaczać, że prawo wstępu do portów Wspólnoty powinny otrzymywać jedynie te statki rybackie pływające pod banderami państw trzecich, które są w stanie przedstawić dokładne informacje o legalności swoich połowów i uzyskać potwierdzenie tych informacji od swojego państwa bandery.
- (11) Przeładunki na morzu nie podlegają należytej kontroli państw bandery lub państw nadbrzeżnych i są dla podmiotów prowadzących połowy NNN zwyczajowym sposobem na zatajanie nielegalnego charakteru ich połowów. Uzasadnione jest zatem, aby Wspólnota zezwalała na operacje przeładunkowe wyłącznie, jeżeli odbywają się one w wyznaczonych portach państw członkowskich, w portach państw trzecich pomiędzy wspólnotowymi statkami rybackimi, lub poza wodami wspólnotowymi pomiędzy wspólnotowymi statkami rybackimi i statkami rybackimi zarejestrowanymi jako transportowce pod auspicjami regionalnej organizacji zarządzania rybołówstwem.
- (12) Należy określić warunki, procedury i częstotliwości, według których państwa członkowskie będą prowadziły – zgodnie z zasadami zarządzania ryzykiem – działania polegające na sprawdzaniu, przeprowadzaniu inspekcji i weryfikowaniu.
- (13) Prowadzenie ze Wspólnotą handlu produktami rybołówstwa pochodzącymi z połowów NNN powinno być zabronione. By zakaz ten był skuteczny oraz, aby zapewnić, by wszystkie znajdujące się w obrocie handlowym produkty rybołówstwa przywiezione do Wspólnoty lub z niej wywiezione były produktami pozyskanymi zgodnie z międzynarodowymi środkami ochrony i zarządzania oraz, w stosownych przypadkach, z innymi odpowiednimi przepisami obowiązującymi dany statek rybacki, należy wprowadzić system świadectw mający zastosowanie do całego handlu produktami rybołówstwa prowadzonego ze Wspólnotą.
- (14) Wspólnota powinna uwzględniać ograniczone możliwości krajów rozwijających się w zakresie wprowadzania systemu świadectw.
- (15) W ramach tego systemu warunkiem koniecznym dla przywozu produktów rybołówstwa do Wspólnoty jest posiadanie świadectwa. Takie świadectwo powinno zawierać informacje wskazujące na legalność produktów nim objętych. Powinno zostać zatwierdzone przez państwo bandery statków rybackich, które dokonały danego połowu, zgodnie z jego wynikającym z prawa międzynarodowego obowiązkiem zapewnienia przestrzegania przez statki rybackie pływające pod jego banderą międzynarodowych zasad ochrony zasobów połowowych i zarządzania tymi zasobami.
- (16) Konieczne jest, by system świadectw miał zastosowanie do wszystkich produktów rybołówstwa morskiego przywożonych do Wspólnoty i z niej wywożonych. System ten powinien mieć również zastosowanie do produktów rybołówstwa, które zostały przewiezione lub przetworzone w państwie niebędącym państwem bandery, zanim znalazły się na terytorium Wspólnoty. W odniesieniu do tych produktów powinny zatem obowiązywać szczególne wymogi, mające gwarantować, że produkty wprowadzane na terytorium Wspólnoty nie są produktami innymi niż te, których legalność została zatwierdzona przez państwo bandery.
- (17) Ważne jest, by zapewnić – bez uszczerbku dla rozmiarów i częstotliwości wymiany handlowej – jednakowy poziom kontroli wszystkich przywożonych produktów rybołówstwa poprzez wprowadzenie szczególnych procedur przyznawania statusu zatwierdzonego podmiotu gospodarczego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, s. 1.

- (18) Wywóz połowów pochodzących ze statków rybackich pływających pod banderami państw członkowskich powinien również podlegać – w ramach współpracy z państwami trzecimi – systemowi świadectw.
- (19) Państwa członkowskie, do których mają zostać przywiezione produkty, powinny mieć możliwość sprawdzenia ważności świadectw połowowych towarzyszących dostawie oraz powinny być uprawnione do odmowy zezwolenia na przywóz, jeżeli nie zostaną spełnione warunki określone w niniejszym rozporządzeniu, odnoszące się do świadectwa połowowego.
- (20) Ważne jest, by działania polegające na sprawdzaniu, przeprowadzaniu inspekcji i weryfikowaniu odnoszące się do produktów rybołówstwa w tranzycie lub przeładunku były przeprowadzane przez państwa członkowskie miejsca ostatecznego przeznaczenia; ma to sprawić, że ich skuteczność będzie większa.
- (21) W celu udzielenia pomocy organom kontrolnym państw członkowskich w realizacji ich zadań polegających na monitorowaniu legalności produktów rybołówstwa, które są przedmiotem handlu ze Wspólnotą, a także w celu ostrzegania podmiotów wspólnotowych należy wprowadzić wspólnotowy system ostrzegania, mający na celu rozpowszechnianie w stosownych przypadkach informacji o uzasadnionych wątpliwościach odnośnie do przestrzegania przez niektóre państwa trzecie obowiązujących zasad ochrony i zarządzania.
- (22) Niezbędne jest przyjęcie przez Wspólnotę środków o charakterze odstraszcającym wobec statków rybackich prowadzących połowy NNN, wobec których – w przypadku takich połowów – ich państwo bandery nie podjęło należytych działań.
- (23) W tym celu we współpracy z państwami członkowskimi, Wspólnotową Agencją Kontroli Rybołówstwa, państwami trzecimi i innymi organami Komisja powinna zidentyfikować – zgodnie z zasadami zarządzania ryzykiem – statki rybackie podejrzane o prowadzenie połowów NNN; Komisja powinna zwracać się do danych państw bandery z prośbą o udzielenie informacji odnośnie do trafności swoich ustaleń.
- (24) Aby ułatwić przeprowadzanie dochodzeń wobec statków rybackich, co do których przypuszcza się, że prowadziły połowy NNN, oraz aby zapobiec dalszym domniemanym naruszeniom, te statki rybackie powinny podlegać szczególnym wymogom odnoszącym się do kontroli i inspekcji prowadzonych przez państwa członkowskie.
- (25) Jeżeli na podstawie otrzymanych informacji istnieją wystarczające powody, by uznać, że statki rybackie pływające pod banderą państwa trzeciego prowadziły połowy NNN oraz że właściwe państwa bandery nie podjęły skutecznych działań w przypadku takich połowów, Komisja powinna umieścić te statki we wspólnotowym wykazie statków NNN.
- (26) Jeżeli na podstawie otrzymanych informacji istnieją wystarczające powody, by uznać, że wspólnotowe statki rybackie prowadziły połowy NNN oraz że właściwe państwa członkowskie bandery nie podjęły w przypadku takich połowów skutecznych działań na mocy niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, Komisja powinna umieścić te statki we wspólnotowym wykazie statków NNN.
- (27) W reakcji na brak skutecznych działań ze strony państw bandery wobec statków rybackich pływających pod ich banderami i znajdujących się we wspólnotowym wykazie statków NNN oraz aby ograniczyć dalszą działalność połowową tych statków, państwa członkowskie powinny podjąć wobec tych statków odpowiednie działania.
- (28) Aby chronić prawa statków rybackich umieszczonych we wspólnotowym wykazie statków NNN oraz prawa ich państw bandery, procedura umieszczania w wykazie powinna pozwalać państwu bandery na poinformowanie Komisji o podjętych środkach i, o ile jest to możliwe, powinna umożliwiać danemu właścicielowi lub agentom złożenie wyjaśnień na poszczególnych etapach procedury oraz pozwalać na wykreślenie statku rybackiego z wykazu, kiedy nie będzie już spełniać kryteriów umieszczenia w wykazie.
- (29) Aby zapewnić jednolite ramy prawne we Wspólnocie oraz uniknąć zwiększenia się liczby wykazów statków rybackich prowadzących połowy NNN, statki rybackie znajdujące się w wykazach statków NNN przyjętych przez regionalne organizacje zarządzania rybołówstwem powinny być automatycznie umieszczane w odpowiadającym im wykazie sporządzanym przez Komisję.
- (30) Niewypełnianie przez niektóre państwa obowiązków spoczywających na nich na mocy prawa międzynarodowego jako na państwach bandery, państwach portu, państwach nadbrzeżnych lub państwach zbytu, które to obowiązki polegają na podjęciu właściwych działań w celu zapewnienia przestrzegania przez ich statki rybackie lub podmioty krajowe przepisów dotyczących ochrony zasobów połowowych i zarządzania tymi zasobami, jest jednym z głównych czynników sprzyjających połowom NNN; problem ten powinien zostać rozwiązany przez Wspólnotę.
- (31) W tym celu Wspólnota, oprócz prowadzenia działań na szczeblu międzynarodowym i regionalnym, powinna mieć prawo do uznania państw za niewspółpracujące na podstawie przejrzystych, jasnych i obiektywnych kryteriów opierających się na międzynarodowych standardach, i – po pozostawieniu tym państwom odpowiedniego czasu na ustosunkowanie się wobec wcześniejszego powiadomienia – do zastosowania wobec nich niedyskryminacyjnych, zgodnych z prawem i proporcjonalnych środków, w tym również środków handlowych.
- (32) Przyjmowanie środków handlowych w odniesieniu do innych państw należy do Rady. Jako że przygotowanie wykazu państw niewspółpracujących powinno pociągać za sobą stosowanie wobec tych państw przeciwdziałających środków handlowych, właściwe jest zastrzeżenie sobie przez Radę prawa do bezpośredniego wykonywania uprawnień wykonawczych w tej konkretnej dziedzinie.
- (33) Niezbędne jest skuteczne odstraszenie podmiotów z państw członkowskich przed udziałem w połowach NNN prowadzonych przez statki pływające pod banderami państw trzecich i działających poza obszarem Wspólnoty oraz przed wspieraniem takich połowów; powinno to pozostawać bez uszczerbku dla pierwszeństwa odpowiedzialności państwa bandery. Państwa członkowskie powinny zatem wprowadzić niezbędne środki i współpracować

- między sobą oraz z państwami trzecimi przy identyfikowaniu swoich podmiotów krajowych prowadzących połowy NNN, dopilnować, aby zostały one odpowiednio ukarane, oraz weryfikować działalność swoich podmiotów krajowych biorących udział w działalności statków rybackich z państw trzecich poza obszarem Wspólnoty.
- (34) Utrzymywanie się dużej liczby poważnych naruszeń zasad wspólnej polityki rybołówstwa na wodach wspólnotowych lub naruszeń, których dopuszczają się podmioty wspólnotowe, jest w znacznym stopniu skutkiem zbyt łagodnych kar przewidzianych na mocy ustawodawstw państw członkowskich w związku z poważnymi naruszeniami tych zasad. Złą sytuację pogarsza dodatkowo duża różnorodność wysokości kar w poszczególnych państwach członkowskich, która zachęca podmioty prowadzące nielegalną działalność do połowów na wodach morskich lub na terytoriach państw członkowskich, w których kary są najniższe. Aby rozwiązać ten problem na podstawie przepisów rozporządzeń (WE) nr 2371/2002 oraz (EWG) nr 2847/93 w tym zakresie, należy we Wspólnocie zbliżyć maksymalne wysokości kar administracyjnych przewidzianych w związku z poważnymi naruszeniami zasad wspólnej polityki rybołówstwa, biorąc pod uwagę wartość produktów rybołówstwa pozyskanych w wyniku dopuszczania się poważnego naruszenia, powtarzanie się tego naruszenia oraz wartość szkody poczynionej w danych zasobach połowowych i w środowisku morskim, a także należy przewidzieć środki natychmiastowego egzekwowania prawa oraz środki uzupełniające.
- (35) Poza postępowaniem stanowiącym poważne naruszenie zasad działalności połowowej, prowadzenie działalności gospodarczej związanej bezpośrednio z połowami NNN, w tym handel produktami rybołówstwa, przywóz produktów rybołówstwa pochodzących z połowów NNN lub fałszowanie dokumentów powinny być również uznawane za poważne naruszenia wymagające przyjęcia zharmonizowanych maksymalnych wysokości kar administracyjnych przez państwa członkowskie.
- (36) Kary przewidziane za poważne naruszenia niniejszego rozporządzenia powinny również być stosowane wobec osób prawnych, gdyż naruszenia te są w znacznej mierze dokonywane w interesie osób prawnych lub dla ich korzyści.
- (37) Należy w zharmonizowany sposób wprowadzić we Wspólnocie przepisy odnoszące się do obserwacji statków rybackich na morzu przyjęte przez niektóre regionalne organizacje zarządzania rybołówstwem.
- (38) Aby możliwe było zadbanie o to, by prowadzono odpowiednie dochodzenia w sprawie połowów NNN i by połowy te podlegały karom, a także, aby możliwe było stosowanie środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, niezbędna jest współpraca pomiędzy państwami członkowskimi, Komisją oraz współpraca z państwami trzecimi. Aby wzmocnić taką współpracę, powinien zostać stworzony system wzajemnej pomocy.
- (39) Zgodnie z zasadą proporcjonalności, dla osiągnięcia podstawowego celu, jakim jest wyeliminowanie połowów NNN, konieczne i właściwe jest przyjęcie przepisów dotyczących środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. Niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia swoich celów, zgodnie z art. 5 akapit trzeci Traktatu.
- (40) Środki niezbędne do wprowadzenia w życie niniejszego rozporządzenia należy przyjąć zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾.
- (41) Niniejsze rozporządzenie uznaje połowy NNN za pogwałcenie mających zastosowanie przepisów ustawowych lub wykonawczych, ponieważ w znacznym stopniu uniemożliwiają one osiągnięcie celów przepisów, które zostały pogwałcone, i zagrażają trwałości danych zasobów lub ochronie środowiska morskiego. Ze względu na ograniczony zakres niniejszego rozporządzenia, jego wdrażanie musi być oparte na stosowaniu rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, które ustanawia podstawowe ramy kontroli i monitorowania działalności połowowej w ramach wspólnej polityki rybołówstwa, i powinno stanowić jego uzupełnienie. Niniejsze rozporządzenie wzmacnia zatem przepisy rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 w zakresie inspekcji w portach statków rybackich z państw trzecich, które zostają uchylone i zastąpione systemem inspekcji w portach określonym w rozdziale II niniejszego rozporządzenia. Ponadto niniejsze rozporządzenie przewiduje w rozdziale IX szczególny system kar mający zastosowanie do połowów NNN. Przepisy rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 dotyczące kar mają zatem nadal zastosowanie do tych pogwałceń zasad wspólnej polityki rybołówstwa, które nie zostały uwzględnione w niniejszym rozporządzeniu.
- (42) Ochrona osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych jest uregulowana rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽²⁾; rozporządzenie to ma zastosowanie w całości do przetwarzania danych osobowych dla celów niniejszego rozporządzenia, a w szczególności odnośnie do praw związanych z danymi podlegającymi udostępnieniu, poprawianiu, blokowaniu lub usuwaniu oraz do powiadamiania stron trzecich, które w rezultacie nie zostały już wyszczególnione w niniejszym rozporządzeniu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

(43) Wejście w życie przepisów niniejszego rozporządzenia w dziedzinach objętych rozporządzeniami Rady (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1093/94 ⁽¹⁾, (WE) nr 1447/1999 ⁽²⁾, (WE) nr 1936/2001 ⁽³⁾ i (WE) nr 601/2004 ⁽⁴⁾ powinno skutkować częściowym lub całkowitym uchyleniem tych rozporządzeń,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie wprowadza wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom (połowom NNN), ich powstrzymywania i eliminowania.

2. W celach wymienionych w ust. 1 każde państwo członkowskie podejmuje odpowiednie środki, zgodnie z prawem wspólnotowym, mające zapewnić skuteczność tego systemu. Każde państwo członkowskie oddaje do dyspozycji swoich właściwych organów wystarczające środki, by umożliwić im wykonywanie ich zadań zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

3. System określony w ust. 1 ma zastosowanie do wszystkich połowów NNN oraz związanej z nimi działalności prowadzonej na terytorium państw członkowskich, do których Traktat ma zastosowanie, na wodach wspólnotowych, wodach morskich znajdujących się pod jurysdykcją lub zwierzchnictwem państw trzecich oraz na pełnym morzu. Połowy NNN prowadzone na wodach morskich w krajach i terytoriach zamorskich, o których mowa w załączniku II do Traktatu, są traktowane jak połowy NNN prowadzone na wodach morskich państw trzecich.

Artykuł 2

Definicje

Na użytek niniejszego rozporządzenia:

- 1) „nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy” lub „połowy NNN” oznaczają działalność połowową, która jest nielegalna, nieraportowana lub nieuregulowana;
- 2) „nielegalne połowy” oznaczają połowy:
 - a) odbywające się na wodach znajdujących się pod jurysdykcją danego państwa i prowadzone przez krajowe lub zagraniczne statki rybackie bez pozwolenia tego państwa lub z naruszeniem jego przepisów ustawowych i wykonawczych;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1093/94 z dnia 6 maja 1994 r. ustalające warunki, na których statki rybackie państw trzecich mogą bezpośrednio wylądowywać i sprzedawać swoje połowy w portach wspólnotowych (Dz.U. L 121 z 12.5.1994, s. 3).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1447/1999 z dnia 24 czerwca 1999 r. ustanawiające wykaz rodzajów zachowań, które poważnie naruszają zasady wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 167 z 2.7.1999, s. 5).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1936/2001 z dnia 27 września 2001 r. ustanawiające środki kontroli stosowane do połowów niektórych zasobów ryb masowo migrujących (Dz.U. L 263 z 3.10.2001, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 601/2004 z dnia 22 marca 2004 r. ustanawiające określone środki kontrolne stosowane wobec działalności połowowej na obszarze objętym Konwencją o zachowaniu żywych zasobów morskich Antarktyki (Dz.U. L 97 z 1.4.2004, s. 16).

b) prowadzone przez statki rybackie pływające pod banderami państw będących umawiającymi się stronami odpowiedniej regionalnej organizacji zarządzania rybołówstwem, ale niespełniające postanowień dotyczących środków ochrony i zarządzania przyjętych przez tę organizację i obowiązujących w tych państwach lub odpowiednich, mających zastosowanie przepisów prawa międzynarodowego; lub

c) prowadzone przez statki rybackie z naruszeniem prawa krajowego lub zobowiązań międzynarodowych, w tym również zobowiązań podjętych przez państwa współpracujące z odpowiednią regionalną organizacją zarządzania rybołówstwem;

3) „połowy nieraportowane” oznaczają połowy, które:

a) z naruszeniem krajowych przepisów ustawowych i wykonawczych nie zostały zgłoszone lub zostały nieprawidłowo zgłoszone odpowiedniemu organowi krajowemu; lub

b) odbywają się na obszarze podlegającym kompetencjom odpowiedniej regionalnej organizacji zarządzania rybołówstwem i które – z naruszeniem procedur zgłoszeniowych tej organizacji – nie zostały zgłoszone lub zostały zgłoszone nieprawidłowo;

4) „nieuregulowane połowy” oznaczają połowy:

a) prowadzone na obszarze podlegającym odpowiedniej regionalnej organizacji zarządzania rybołówstwem przez statki rybackie bez przynależności państwowej lub pływające pod banderą państwa niebędącego stroną tej organizacji lub przez inną jednostkę rybacką w sposób niezgodny ze środkami ochrony i zarządzania tej organizacji lub je naruszający; lub

b) prowadzone na takich obszarach lub dotyczące takich stad ryb, których nie obejmują obowiązujące środki ochrony lub zarządzania, w sposób niezgodny z obowiązkami w zakresie ochrony żywych zasobów morskich ciążącymi na państwie na mocy prawa międzynarodowego;

5) „statek rybacki” oznacza statek o dowolnych rozmiarach, wykorzystywany lub przeznaczony do wykorzystania w celach zarobkowej eksploatacji zasobów połowowych, w tym statki pomocnicze, statki przetwórcze, statki biorące udział w przeładunkach oraz transportowce wyposażone w sprzęt służący transportowaniu produktów rybołówstwa, poza kontenerowcami;

6) „wspólnotowy statek rybacki” oznacza statek rybacki pływający pod banderą państwa członkowskiego i zarejestrowany we Wspólnocie;

- 7) „upoważnienie do połowów” oznacza prawo do prowadzenia połowów danych zasobów w określonym czasie i na określonym obszarze;
- 8) „produkty rybołówstwa” oznaczają wszelkie produkty sklasyfikowane w rozdziale 03 i pozycji taryfowej 1604 i 1605 Nomenklatury Scalonej wprowadzonej rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽¹⁾, z wyjątkiem produktów wyszczególnionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia;
- 9) „środki ochrony i zarządzania” oznaczają środki mające na celu ochronę jednego gatunku żywych zasobów morskich lub większej ich liczby i zarządzanie nimi, które są przyjęte i obowiązują zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa międzynarodowego lub wspólnotowego;
- 10) „przeładunek” oznacza przeładunek całości lub części produktów rybołówstwa ze statku rybackiego na inny statek rybacki;
- 11) „przywóz” oznacza wprowadzenie produktów rybołówstwa na terytorium Wspólnoty, również w celu przeładunku w portach znajdujących się na jej terytorium;
- 12) „przywóz pośredni” oznacza przywóz z terytorium państwa trzeciego innego niż państwo bandery statku rybackiego odpowiedzialnego za połów;
- 13) „wywóz” oznacza każde przemieszczenie do państwa trzeciego produktów rybołówstwa pozyskanych przez statki rybackie pływające pod banderą państwa członkowskiego, którego dokonuje się z terytorium Wspólnoty, z państw trzecich lub z łowisk;
- 14) „powrotny wywóz” oznacza każde przemieszczenie poza terytorium Wspólnoty Europejskiej produktów rybołówstwa, które zostały uprzednio przywiezione na terytorium Wspólnoty;
- 15) „regionalna organizacja zarządzania rybołówstwem” oznacza organizację subregionalną, regionalną lub podobną posiadającą uznawane na mocy prawa międzynarodowego kompetencje w zakresie wprowadzania środków ochrony i zarządzania dla żywych zasobów morskich, za które ponosi odpowiedzialność na mocy konwencji lub umowy ją ustanawiającej;
- 16) „umawiająca się strona” oznacza umawiającą się stronę międzynarodowej konwencji lub porozumienia ustanawiającego regionalną organizację zarządzania rybołówstwem, a także państwa, podmoty z sektora rybactwa lub inne podmioty, które współpracują z taką organizacją i którym przyznano w odniesieniu do takiej organizacji status współpracującego podmiotu niebędącego stroną;
- 17) „obserwacja” oznacza obserwację statku rybackiego mogącego spełniać jedno lub kilka kryteriów, o których mowa w art. 3 ust. 1, prowadzoną przez właściwy organ państwa członkowskiego odpowiedzialny za inspekcję na morzu lub przez kapitana statku rybackiego Wspólnoty lub państwa trzeciego;
- 18) „wspólna operacja połowowa” oznacza operację między dwoma statkami rybackimi lub większą ich liczbą, podczas której połów jest przemieszczany z narzędzia połowowego jednego statku rybackiego na inny statek lub gdy technika stosowana przez te statki rybackie wymaga jednego wspólnego narzędzia połowowego;
- 19) „osoba prawna” oznacza podmiot prawny posiadający taki status na mocy mających zastosowanie przepisów krajowych, z wyłączeniem państw lub organów publicznych sprawujących władzę państwową oraz organizacji publicznych;
- 20) „ryzyko” oznacza prawdopodobieństwo wystąpienia zdarzenia – w odniesieniu do produktów rybołówstwa przywożonych na terytorium Wspólnoty lub wywożonych z tego terytorium – które uniemożliwia poprawne stosowanie niniejszego rozporządzenia lub środków ochrony i zarządzania;
- 21) „zarządzanie ryzykiem” oznacza systematyczne określanie ryzyka oraz wdrażanie wszelkich środków niezbędnych do ograniczenia narażenia na takie ryzyko. Obejmuje ono takie działania, jak zbieranie danych i informacji, analiza i ocena ryzyka, zalecanie i podejmowanie działań, a także regularne monitorowanie i przegląd tego procesu oraz jego wyników w oparciu o międzynarodowe, wspólnotowe lub krajowe źródła lub strategię;
- 22) „pełne morze” oznacza obszar morza objęty definicją zawartą w art. 86 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza („UNCLOS”);
- 23) „dostawa” oznacza produkty przesyłane w tym samym czasie od jednego eksportera do jednego odbiorcy lub produkty, których wysyłka od eksportera do odbiorcy odbywa się na podstawie jednego dokumentu przewozowego.

Artykuł 3

Statki rybackie prowadzące połowy NNN

1. Domniemywa się, że statek rybacki prowadzi połowy NNN, jeżeli wykazano, że wbrew środkom ochrony i zarządzania obowiązującym na obszarze prowadzenia przez ten statek takiej działalności:
- a) prowadził połowy bez ważnej licencji, upoważnienia lub pozwolenia wydanych przez państwo bandery lub odpowiednie państwo nadbrzeżne; lub
- b) nie wypełnił swoich zobowiązań dotyczących rejestracji i zgłaszania połowu lub danych dotyczących połowu, w tym danych przekazywanych przez satelitarny system monitorowania statków (VMS), lub uprzednich powiadomień na mocy art. 6; lub

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

- c) prowadził połowy w strefie zakazu połowów, podczas sezonu zamkniętego, bez kwoty, po przekroczeniu kwoty lub poniżej zakazanej głębokości; lub
- d) brał udział w ukierunkowanych połowach stada objętego moratorium lub zakazem połowów; lub
- e) stosował zakazane narzędzia połowowe lub narzędzia niespełniające kryteriów; lub
- f) sfalszował lub ukrył swoje oznakowanie, oznaczenia identyfikacyjne lub rejestrację; lub
- g) ukrył dowody związane z dochodzeniem, fałszował je lub je usunął; lub
- h) utrudniał pracę inspektorów podczas wykonywania ich obowiązków związanych ze sprawdzaniem zgodności z obowiązującymi środkami ochrony i zarządzania lub pracę obserwatorów podczas wykonywania ich obowiązków związanych ze sprawdzaniem zgodności z obowiązującymi przepisami Wspólnoty; lub
- i) z naruszeniem obowiązującego prawodawstwa wziął na pokład, dokonywał przeładunku lub wyładował niewymiarowe ryby; lub
- j) dokonywał przeładunku lub brał udział we wspólnych operacjach połowowych ze statkami rybackimi, które zostały zidentyfikowane na podstawie niniejszego rozporządzenia jako prowadzące połowy NNN, zwłaszcza ze statkami umieszczonymi w wykazie statków NNN prowadzonym przez Wspólnotę Europejską lub w wykazie statków NNN prowadzonym przez regionalną organizację zarządzania rybołówstwem, udzielał wsparcia takim statkom lub je zaopatrywał; lub
- k) prowadził działalność połowową na obszarze regionalnej organizacji zarządzania rybołówstwem w sposób niezgodny ze środkami ochrony i zarządzania tej organizacji lub z ich naruszeniem i pływa pod banderą państwa niebędącego stroną tej organizacji lub niewspółpracującego z tą organizacją w sposób określony przez tę organizację; lub
- l) nie posiada przynależności państwowej, a zatem jest statkiem bez przynależności państwowej, zgodnie z prawem międzynarodowym.

2. Działania określone w ust. 1 są uznawane za poważne naruszenia zgodnie z art. 42 w zależności od wagi danego naruszenia, którą powinien określić właściwy organ państwa członkowskiego, biorąc pod uwagę takie kryteria, jak wyrządzona szkoda, jej wartość, rozmiar naruszenia lub jego powtarzalność.

ROZDZIAŁ II

INSPEKCJE STATKÓW RYBACKICH Z PAŃSTW TRZECICH W PORTACH PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

SEKCJA I

Warunki wstępu do portów statków rybackich z państw trzecich

Artykuł 4

Systemy inspekcji w porcie

1. W celu zapobiegania połowom NNN oraz odstraszenia przed nimi i eliminowania ich utrzymuje się skuteczny system inspekcji w porcie statków rybackich z państw trzecich zawijających do portów państw członkowskich.

2. Zabrania się statkom rybackim z państw trzecich wstępu do portów państw członkowskich, korzystania z usług portowych oraz prowadzenia operacji wyładunku lub przeładunku w takich portach, o ile statki te nie spełniają wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu, z wyjątkiem konieczności skorzystania z usług niezbędnych w przypadkach siły wyższej lub niebezpieczeństwa w rozumieniu art. 18 UNCLOS („przypadki siły wyższej lub niebezpieczeństwa”).

3. Na wodach wspólnotowych zabrania się przeładunków pomiędzy statkami rybackimi z państw trzecich lub pomiędzy takimi statkami a statkami rybackimi pływającymi pod banderą państw członkowskich; przeładunki takie mogą się odbywać jedynie w porcie, zgodnie z przepisami niniejszego rozdziału.

4. Statkom rybackim pływającym pod banderą państwa członkowskiego nie zezwala się na przeładunek na morzu poza wodami wspólnotowymi połowów ze statków rybackich z państw trzecich, chyba że statki te są zarejestrowane jako transportowce pod auspicjami regionalnej organizacji zarządzania rybołówstwem.

Artykuł 5

Wyznaczone porty

1. Państwa członkowskie wyznaczają porty lub wyznaczają miejsca w pobliżu brzegu, w których dozwolone jest prowadzenie operacji wyładunku lub przeładunku produktów rybołówstwa i świadczenie usług portowych, o których mowa w art. 4 ust. 2.

2. Statkom rybackim z państw trzecich zezwala się na dostęp do usług portowych oraz prowadzenie operacji wyładunku lub przeładunku wyłącznie w wyznaczonych portach.

3. Nie później niż do dnia 15 stycznia każdego roku państwa członkowskie przekazują Komisji wykaz wyznaczonych portów. Komisję powiadamia się o wszelkich zmianach w tym wykazie co najmniej na 15 dni przed wejściem takich zmian w życie.

4. Komisja niezwłocznie publikuje wykaz wyznaczonych portów w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz na swojej stronie internetowej.

Artykuł 6

Uprzednie powiadomienie

1. Kapitanowie statków rybackich z państw trzecich lub ich przedstawiciele przekazują właściwym organom państwa członkowskiego, z którego wyznaczonego portu lub urzędzeń wyładunkowych zamierzają skorzystać, co najmniej na 3 dni robocze przed przewidywanym czasem przybycia do portu następujące informacje:

- a) identyfikacja statku;
- b) nazwa wyznaczonego portu przeznaczenia oraz cel przybycia, wyładunku, przeładunku lub dostępu do usług;
- c) upoważnienie do połowów lub, w stosownych przypadkach, upoważnienie do pomocy przy operacjach połowowych lub upoważnienie do przeładunku produktów rybołówstwa;
- d) data rejsu połowowego;
- e) przewidywana data i godzina przybycia do portu;
- f) ilości poszczególnych gatunków zatrzymane na pokładzie lub, w stosownych przypadkach, sprawozdanie, w którym stwierdza się niezatrzymanie ich na pokładzie;
- g) strefa lub strefy, w których dokonano połowu lub miał miejsce przeładunek, niezależnie od tego, czy znajdują się na wodach wspólnotowych, w strefach znajdujących się pod jurysdykcją lub zwierzchnictwem państwa trzeciego, czy na pełnym morzu;
- h) ilości poszczególnych gatunków, które będą podlegać wyładunkowi lub przeładunkowi.

Kapitanowie statków rybackich z państw trzecich lub ich przedstawiciele są zwolnieni z obowiązku przekazywania informacji, o których mowa w lit. a), c), d), g) i h), jeżeli zgodnie z rozdziałem III dla całego połowu, który będzie wyładowywany lub przeładowywany na terytorium Wspólnoty, zostało zatwierdzone świadectwo połowowe.

2. Jeżeli statek rybacki z państwa trzeciego przewozi na pokładzie produkty rybołówstwa, do powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, dołączane jest świadectwo połowowe zatwierdzone zgodnie z rozdziałem III. Przepisy art. 14 w sprawie uznawania dokumentów połowowych lub formularzy kontroli przez państwo portu, które wchodzi w skład systemów dokumentacji połowowej lub systemów kontroli w porcie przyjętych przez regionalne organizacje zarządzania rybołówstwem, stosuje się odpowiednio.

3. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 54 ust. 2, Komisja może zwolnić niektóre kategorie statków rybackich z państw trzecich z obowiązku, o którym mowa w ust. 1, na czas określony z możliwością przedłużenia lub może przewidzieć inny termin na powiadomienie z uwzględnieniem między

innymi rodzaju produktów rybołówstwa, odległości pomiędzy łowiskami, miejsc wyładunku i portów, w których dane statki są zarejestrowane lub zaewidencjonowane.

4. Niniejszy artykuł stosuje się bez uszczerbku dla szczególnych postanowień umów w sprawie połowów zawartych pomiędzy Wspólnotą a państwami trzecimi.

Artykuł 7

Zezwolenie

1. Bez uszczerbku dla art. 37 pkt 5, statek rybacki z państwa trzeciego otrzymuje zezwolenie na wstęp do portu jedynie w przypadku, gdy informacje określone w art. 6 ust. 1 są kompletne i, jeżeli statek z państwa trzeciego przewozi na pokładzie produkty rybołówstwa, gdy towarzyszy im świadectwo połowowe, o którym mowa w art. 6 ust. 2.

2. Udzielenie zezwolenia na rozpoczęcie wyładunku lub przeładunku w porcie jest uzależniane od sprawdzenia zgodnie z przepisami ust. 1, czy przedstawione informacje są kompletne, oraz – w stosownych przypadkach – od inspekcji przeprowadzanej zgodnie z sekcją 2.

3. W drodze odstępstwa od ust. 1 i 2 niniejszego artykułu państwo członkowskie portu może zezwolić na wstęp do portu i na całkowity lub częściowy wyładunek, pomimo tego, że informacje określone w art. 6 ust. 1 są niekompletne lub trwa ich sprawdzanie lub weryfikacja, jednak w takich przypadkach przechowuje produkty rybołówstwa pod kontrolą właściwych organów. Produkty rybołówstwa zostają zwolnione w celu sprzedaży, przekazania lub przewozu dopiero po otrzymaniu informacji określonych w art. 6 ust. 1 lub po zakończeniu procesu sprawdzania lub weryfikacji. Jeżeli w ciągu 14 dni od wyładunku proces ten nie zostanie zakończony, państwo członkowskie portu może skonfiskować produkty rybołówstwa i pozbyć się ich zgodnie z przepisami krajowymi. Koszty przechowywania są ponoszone przez dane podmioty.

Artykuł 8

Rejestrowanie operacji wyładunku lub przeładunku

1. Kapitanowie statków rybackich z państw trzecich lub ich przedstawiciele przedkładają organom państwa członkowskiego, z którego wyznaczonych portów lub urzędzeń wyładunkowych lub przeładunkowych korzystają – jeżeli to możliwe w formie elektronicznej przed wyładunkiem lub przeładunkiem – deklarację wskazującą ilość produktów rybołówstwa, które mają być wyładowane lub przeładowane, w podziale na gatunki, oraz datę i miejsce każdego połowu. Za zgodność z prawdą takich deklaracji odpowiadają kapitanowie i ich przedstawiciele.

2. Państwa członkowskie przechowują oryginały deklaracji, o których mowa w ust. 1, lub ich wydruki, jeżeli są one przekazywane w formie elektronicznej, przez okres trzech lat lub dłużej zgodnie z przepisami krajowymi.

3. Procedury składania deklaracji wyładunku i przeładunku oraz formularze są określone zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 54 ust. 2.

4. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję drogą elektroniczną przed końcem pierwszego miesiąca każdego kwartału kalendarzowego o ilościach wyładowanych lub przeładowanych w ich portach przez statki rybackie z państw trzecich w poprzednim kwartale.

SEKCJA 2

Inspekcje w portach

Artykuł 9

Zasady ogólne

1. Państwa członkowskie przeprowadzają inspekcje w swoich wyznaczonych portach w odniesieniu do co najmniej 5 % operacji wyładunku i przeładunku dokonywanych każdego roku przez statki rybackie z państw trzecich, zgodnie z poziomami referencyjnymi ustalonymi przy zastosowaniu procedury, o której mowa w art. 54 ust. 2, zgodnie z zasadami zarządzania ryzykiem, bez uszczerbku dla wyższych progów przyjętych przez regionalne organizacje zarządzania rybołówstwem.

2. Następujące statki rybackie są poddawane inspekcjom we wszystkich przypadkach:

- a) statki rybackie zaobserwowane zgodnie z art. 48;
- b) statki rybackie zgłoszone w powiadomieniu wystosowanym w ramach wspólnotowego systemu ostrzegania zgodnie z rozdziałem IV;
- c) statki rybackie, które Komisja zgodnie z art. 25 zidentyfikowała jako przypuszczalnie prowadzące połowy NNN;
- d) statki rybackie znajdujące się w wykazie statków prowadzących połowy NNN, przyjętym przez regionalną organizację zarządzania rybołówstwem i zgłoszonym państwom członkowskim zgodnie z art. 30.

Artykuł 10

Procedura inspekcji

1. Urzędnikom odpowiedzialnym za inspekcje (zwanym dalej „inspektorami”) umożliwia się przeprowadzenie kontroli wszystkich odpowiednich stref, pokładów i pomieszczeń statku rybackiego, połowu (przetworzonego lub nieprzetworzonego), sieci lub innych narzędzi, wyposażenia oraz wszelkich odpowiednich dokumentów, które inspektorzy uznają za niezbędne w celu zweryfikowania zgodności z obowiązującymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi lub międzynarodowymi środkami zarządzania i ochrony. Inspektorzy mogą również przepytывать osoby, które mogą dysponować informacjami związanymi z przedmiotem inspekcji.

2. Inspekcje uwzględniają monitorowanie całych operacji wyładunku lub przeładunku i obejmują kontrole krzyżowe pozwalające porównać ilości poszczególnych gatunków zarejestrowane w uprzednim powiadomieniu o wyładunku z wyładowanymi lub przeładowanymi ilościami poszczególnych gatunków.

3. Inspektorzy podpisują sprawozdania z inspekcji w obecności kapitana statku rybackiego, który ma prawo dodać lub sprawić,

że zostaną dodane wszelkie informacje uznane przez niego za istotne. Inspektorzy odnotowują w dzienniku pokładowym przeprowadzenie inspekcji.

4. Egzemplarz sprawozdania z inspekcji przekazuje się kapitanowi statku rybackiego, który może przekazać go właścicielowi.

5. Kapitan współpracuje i pomaga w prowadzeniu inspekcji statku rybackiego oraz nie może utrudniać pracy ani zastraszać inspektorów oraz zakłócać wykonywania ich obowiązków.

Artykuł 11

Postępowanie w przypadku naruszeń

1. Jeśli informacje zebrane podczas inspekcji stanowią w ocenie inspektora dowód, że statek rybacki prowadził połowy NNN zgodnie z kryteriami określonymi w art. 3, inspektor:

- a) odnotowuje domniemane naruszenie w sprawozdaniu z inspekcji;
- b) podejmuje wszelkie niezbędne działania, aby zapewnić zabezpieczenie dowodów odnoszących się do takiego domniemanego naruszenia;
- c) niezwłocznie przekazuje sprawozdanie z inspekcji właściwemu organowi.

2. Jeżeli wyniki inspekcji stanowią dowód na to, że statek rybacki z państwa trzeciego prowadził połowy NNN zgodnie z kryteriami określonymi w art. 3, właściwy organ państwa członkowskiego portu nie zezwala takiemu statkowi na wyładunek lub przeładunek jego połowu.

3. Państwo członkowskie przeprowadzające inspekcję niezwłocznie powiadamia Komisję lub wyznaczony przez nią organ o swojej decyzji o nieudzieleniu zezwolenia na operację wyładunku lub przeładunku, podjętej na podstawie ust. 2, dołączając do niej egzemplarz sprawozdania z inspekcji; Komisja lub wyznaczony przez nią organ niezwłocznie wysyła sprawozdanie do właściwego organu państwa bandery statku rybackiego będącego przedmiotem inspekcji, z kopią do państwa lub państw bandery statków, z których dokonano przeładunku na statek rybacki, jeżeli statek rybacki będący przedmiotem inspekcji prowadził operację przeładunku. W stosownych przypadkach egzemplarz powiadomienia przekazuje się również sekretarzowi wykonawczemu regionalnej organizacji zarządzania rybołówstwem, której kompetencje obejmują obszar, na którym dokonano połowu.

4. W przypadku gdy domniemanego naruszenia dopuszczono się na pełnym morzu, państwo członkowskie portu współpracuje z państwem bandery przy przeprowadzaniu dochodzenia w sprawie tego naruszenia, a w stosownych przypadkach stosuje również kary przewidziane prawem tego państwa członkowskiego portu, pod warunkiem że zgodnie z prawem międzynarodowym państwo bandery wyraźnie zgodziło się na przekazanie swojej jurysdykcji. Ponadto w przypadku gdy domniemanego naruszenia dopuszczono się na wodach

morskich państwa trzeciego, państwo członkowskie portu współpracuje też z państwem nadbrzeżnym przy przeprowadzaniu dochodzenia i, w stosownych przypadkach, stosuje kary przewidziane prawem tego państwa członkowskiego portu, pod warunkiem że zgodnie z prawem międzynarodowym właściwe państwo nadbrzeżne wyraźnie zgodziło się na przekazanie swojej jurysdykcji.

ROZDZIAŁ III

SYSTEM ŚWIADECTW POŁOWOWYCH DLA PRZYWOZU I WYWOZU PRODUKTÓW RYBOŁÓWSTWA

Artykuł 12

Świadectwa połowowe

1. Zabrania się przywozu do Wspólnoty produktów rybołówstwa pozyskanych w drodze połowów NNN.
2. W celu zapewnienia skuteczności zakazu wprowadzonego w ust. 1 produkty rybołówstwa można przywozić na terytorium Wspólnoty wyłącznie w przypadku, gdy towarzyszy im świadectwo połowowe zgodne z niniejszym rozporządzeniem.
3. Świadectwo połowowe, o którym mowa w ust. 2, zatwierdza się przez państwo bandery statku rybackiego lub statków rybackich prowadzących połowy, w wyniku których uzyskano produkty rybołówstwa. Stosowane jest ono w celu zaświadczenia, że połowy te były prowadzone zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi oraz międzynarodowymi środkami ochrony i zarządzania.
4. Świadectwo połowowe zawiera wszystkie informacje wyszczególnione we wzorze znajdującym się w załączniku II i jest zatwierdzane przez organ publiczny państwa bandery posiadający niezbędne kompetencje do potwierdzania prawdziwości tych informacji. W porozumieniu z państwami bandery w ramach współpracy określonej w art. 20 ust. 4 świadectwo połowowe może być wystawiane, zatwierdzane lub przekazywane w formie elektronicznej lub może być zastąpione przez elektroniczny system identyfikowalności zapewniający taki sam poziom kontroli przez organy.
5. Zamieszczony w załączniku I wykaz produktów wyłączonych z zakresu stosowania świadectwa połowowego może podlegać przeglądowi co roku na podstawie wyników informacji zebranych na mocy rozdziałów II, III, IV, V, VIII, X i XII i może być zmieniany zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 54 ust. 2.

Artykuł 13

Systemy dokumentacji połowowej ustalone i obowiązujące w ramach regionalnej organizacji zarządzania rybołówstwem

1. Dokumenty połowowe i wszelkie związane z nimi dokumenty zatwierdzone zgodnie z systemami dokumentacji połowowej przyjętymi przez regionalną organizację zarządzania rybołówstwem, które uznano za spełniające wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu, są akceptowane jako świadectwa

połowowe w odniesieniu do produktów rybołówstwa z gatunków, których dotyczą takie systemy dokumentacji połowowej, i podlegają wymogom sprawdzenia i weryfikacji spoczywającym na państwie członkowskim przywozu zgodnie z art. 16 i 17 oraz przepisami dotyczącymi odmowy zezwolenia na przywóz określonymi w art. 18. Wykaz tych systemów dokumentacji połowowej jest ustalany zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 54 ust. 2.

2. Ustęp 1 ma zastosowanie bez uszczerbku dla obowiązujących przepisów szczegółowych, na mocy których takie systemy dokumentacji połowowej są wprowadzane do prawa wspólnotowego.

Artykuł 14

Przywóz pośredni produktów rybołówstwa

1. Przy przywozie produktów rybołówstwa stanowiących jedną dostawę przewożoną w tej samej postaci do Wspólnoty z państwa trzeciego innego niż państwo bandery importer przekazuje organom państw członkowskich przywozu:

- a) świadectwo(-a) połowowe zatwierdzone przez państwo bandery; oraz
- b) udokumentowane dowody na to, że w odniesieniu do danych produktów rybołówstwa nie przeprowadzono innych operacji niż wyładunek, ponowny załadunek lub operacje mające na celu zachowanie ich w dobrym i pierwotnym stanie oraz że produkty te pozostawały pod nadzorem właściwych organów w tym państwie trzecim.

Udokumentowane dowody są przedstawiane w postaci:

- (i) w stosownych przypadkach, pojedynczego dokumentu przewozowego, wydanego, aby objąć nim przemieszczenie z terytorium państwa bandery przez to państwo trzecie; lub
- (ii) dokumentu wydanego przez właściwe organy tego państwa trzeciego:
 - zawierającego dokładny opis produktów rybołówstwa, podającego daty wyładunku i ponownego załadunku produktów oraz, w stosownych przypadkach, nazwy statków lub innych wykorzystanych środków transportu; oraz
 - wskazującego warunki, w których produkty rybołówstwa pozostawały w tym państwie trzecim.

Jeżeli dane gatunki podlegają systemowi dokumentacji połowowej regionalnej organizacji zarządzania rybołówstwem, uznanemu zgodnie z art. 13, dokumenty, o których mowa powyżej, mogą zostać zastąpione przez świadectwo powrotnego wywozu tego systemu dokumentacji połowowej, pod warunkiem że państwo trzecie spełniło odpowiednio ciążące na nim wymogi odnośnie do powiadomienia.

2. Przy przywozie produktów rybołówstwa stanowiących jedną dostawę i przetworzonych w państwie trzecim innym niż państwo bandery importer przekazuje organom państwa członkowskiego przywozu oświadczenie przedstawione przez zakład przetwórczy w tym państwie trzecim, potwierdzone przez właściwe organy tego państwa zgodnie z formularzem określonym w załączniku IV:

- a) zawierające dokładny opis nieprzetworzonych i przetworzonych produktów i ich ilości;
- b) wskazujące, że przetworzone produkty zostały przetworzone w tym państwie trzecim z połowów posiadających świadectwo(-a) połowowe zatwierdzone przez państwo bandery; oraz
- c) dokumentowi temu towarzyszy:
 - (i) oryginał świadectwa (świadectw) połowowego(-ych) – w przypadku gdy całość danych połowów została wykorzystana do przetworzenia produktów rybołówstwa wywożonych w ramach jednej dostawy; lub
 - (ii) kopia oryginału świadectwa (świadectw) połowowego(-ych) – w przypadku gdy dane połowy zostały częściowo wykorzystane do przetworzenia produktów rybołówstwa wywożonych w ramach jednej dostawy.

Jeżeli dane gatunki podlegają systemowi dokumentacji połowowej regionalnej organizacji zarządzania rybołówstwem, uznemu zgodnie z art. 13, oświadczenie to może zostać zastąpione przez świadectwo powrotnego wywozu tego systemu dokumentacji połowowej, pod warunkiem że państwo trzecie przetworzenia spełniło odpowiednio ciężące na nim wymogi dotyczące powiadomienia.

3. Dokumenty i oświadczenie, o których mowa odpowiednio w ust. 1 lit. b) i ust. 2 niniejszego artykułu, mogą zostać przekazane w formie elektronicznej w ramach współpracy określonej w art. 20 ust. 4.

Artykuł 15

Wywóz połowów pozyskanych przez statki rybackie pływające pod banderą państwa członkowskiego

1. Wywóz połowów pozyskanych przez statki rybackie pływające pod banderą państwa członkowskiego jest uzależniony od zatwierdzenia świadectwa połowowego, zgodnie z przepisami art. 12 ust. 4, przez właściwe organy państwa członkowskiego bandery, jeżeli jest to wymagane w ramach współpracy określonej w art. 20 ust. 4.

2. Państwa członkowskie bandery zgłaszają Komisji swoje organy właściwe do zatwierdzania świadectw połowowych, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 16

Przekazywanie i sprawdzanie świadectw połowowych

1. Zatwierdzone świadectwo połowowe importer przedkłada właściwym organom państwa członkowskiego, do którego produkt ma zostać przywieziony, co najmniej na trzy dni robocze przed przewidywanym terminem przybycia na miejsce wejścia na terytorium Wspólnoty. Termin trzech dni roboczych może zostać skrócony w zależności od rodzajów produktów rybołówstwa, odległości od miejsca wejścia na terytorium Wspólnoty lub wykorzystanych środków transportu. Organy te sprawdzają świadectwo połowowe zgodnie z zasadami zarządzania ryzykiem w świetle informacji przekazanych w powiadomieniu otrzymanym od państwa bandery zgodnie z art. 20 i 22.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, importerzy, którym przyznano status zatwierdzonego podmiotu gospodarczego, mogą powiadomić właściwe organy państwa członkowskiego o przybyciu produktów w terminie, o którym mowa w ust. 1, i przechowują zatwierdzone świadectwo połowowe i związane z nim dokumenty, o których mowa w art. 14, tak by były dostępne dla organów do sprawdzenia zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu lub do weryfikacji zgodnie z art. 17.

3. Kryteria przyznania importerowi przez właściwe organy państwa członkowskiego statusu zatwierdzonego podmiotu gospodarczego obejmują:

- a) posiadanie przez importera siedziby na terytorium danego państwa członkowskiego;
- b) wystarczającą liczbę i wielkość dokonywanych operacji przywozu uzasadniające stosowanie procedury, o której mowa w ust. 2;
- c) dotychczasowe spełnianie wymogów przewidzianych na mocy środków ochrony i zarządzania;
- d) zadowalający system prowadzenia ksiąg rachunkowych i, w stosownych przypadkach, ewidencji przewozowej i dotyczącej przetwarzania, które pozwoli na odpowiednie sprawdzenie i weryfikację do celów niniejszego rozporządzenia;
- e) istnienie ułatwień w zakresie przeprowadzania sprawdzania i weryfikacji;
- f) w stosownych przypadkach, spełnienie praktycznych standardów w zakresie kompetencji lub kwalifikacji zawodowych bezpośrednio związanych z prowadzoną działalnością; oraz
- g) w stosownych przypadkach, udokumentowaną wypłacalność.

Państwa członkowskie przekazują Komisji nazwy i adresy zatwierdzonych podmiotów gospodarczych możliwie jak najszybciej po przyznaniu im tego statusu. Komisja udostępnia państwom członkowskim te informacje w formie elektronicznej.

Przepisy dotyczące statusu zatwierdzonego podmiotu gospodarczego mogą zostać określone zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 54 ust. 2.

Artykuł 17

Weryfikacje

1. Właściwe organy państw członkowskich mogą przeprowadzać wszelkie weryfikacje, które uznają za konieczne w celu zapewnienia należytego stosowania przepisów niniejszego rozporządzenia.

2. Weryfikacje te – jako uzupełnienie inspekcji statków rybackich w porcie, o której mowa w rozdziale II – mogą w szczególności polegać na sprawdzeniu produktów, weryfikacji danych zawartych w deklaracji oraz weryfikacji posiadania i autentyczności dokumentów, kontroli księgowości podmiotów i innych rejestrów, inspekcji środka transportu, w tym kontenerów i miejsc składowania produktów, oraz przeprowadzeniu oficjalnych badań i innych podobnych działań.

3. Weryfikacje koncentrują się na ryzyku określonym na podstawie kryteriów opracowanych na szczeblu krajowym lub wspólnotowym zgodnie z zasadami zarządzania ryzykiem. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o swoich kryteriach krajowych w terminie 30 dni roboczych od dnia 29 października 2008 r. i aktualizują te informacje. Wspólnotowe kryteria są określane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 54 ust. 2.

4. Weryfikacje przeprowadza się zawsze, gdy:

- a) organ państwa członkowskiego dokonujący weryfikacji ma powody, by zakwestionować autentyczność samego świadectwa połowowego, pieczęci lub podpisu odpowiedniego organu państwa bandery zatwierdzającego świadectwo; lub
- b) organ państwa członkowskiego dokonujący weryfikacji posiada informacje, które podają w wątpliwość przestrzeganie przez statek rybacki obowiązujących przepisów ustawowych i wykonawczych lub środków ochrony i zarządzania lub spełnianie innych wymogów niniejszego rozporządzenia; lub
- c) w odniesieniu do statków rybackich, przedsiębiorstw rybackich lub innych podmiotów złożono doniesienie dotyczące przypuszczalnego prowadzenia przez nie połowów NNN; dotyczy to również statków rybackich, w odniesieniu do których złożono doniesienie do regionalnej organizacji zarządzania rybołówstwem na warunkach aktu przyjętego przez taką organizację w celu stworzenia wykazów statków, co do których istnieje przypuszczenie, że prowadziły nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy; lub
- d) w odniesieniu do państwa bandery lub państwa powrotnego wywozu złożono doniesienie do regionalnej organizacji zarządzania rybołówstwem na warunkach aktu przyjętego przez taką organizację w celu wprowadzenia środków handlowych wobec państw bandery; lub
- e) opublikowano ostrzeżenie na mocy art. 23 ust. 1.

5. Oprócz weryfikacji, o których mowa w ust. 3 i 4, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o losowym przeprowadzeniu weryfikacji.

6. W celu przeprowadzenia weryfikacji właściwe organy państwa członkowskiego mogą zwrócić się z wnioskiem o pomoc do właściwych organów państwa bandery lub innego niż państwo bandery państwa trzeciego, o którym mowa w art. 14. W takim przypadku:

- a) wniosek o pomoc powinien podawać powody, dla których właściwe organy danego państwa członkowskiego powzięły uzasadnione wątpliwości co do ważności świadectwa, zawartych w nim stwierdzeń lub zgodności produktów ze środkami ochrony i zarządzania. Wraz z wnioskiem o pomoc przedkłada się kopię świadectwa połowowego oraz wszelkie informacje lub dokumenty wskazujące na to, że informacje na świadectwie są nieprawidłowe. Taki wniosek wysyła się niezwłocznie do właściwych organów państwa bandery lub innego niż państwo bandery państwa trzeciego, o którym mowa w art. 14;
- b) procedura weryfikacji zostaje zakończona w terminie 15 dni od dnia złożenia wniosku o weryfikację. W przypadku gdy właściwe organy danego państwa bandery nie mogą zachować tego terminu, organy państwa członkowskiego dokonujące weryfikacji mogą na wniosek państwa bandery lub innego niż państwo bandery państwa trzeciego, o którym mowa w art. 14, przedłużyć termin na udzielenie odpowiedzi o nie więcej niż o kolejne 15 dni.

7. Zwolnienie produktów w celu wprowadzenia na rynek jest wstrzymane do czasu uzyskania wyników weryfikacji, o której mowa w ust. 1–6. Koszty przechowywania ponosi dany podmiot.

8. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji swoje organy właściwe w sprawach sprawdzenia i weryfikacji świadectw połowowych zgodnie z art. 16 i ust. 1–6 niniejszego artykułu.

Artykuł 18

Zakaz przywozu

1. Właściwe organy państwa członkowskiego zakazują w stosownych przypadkach przywozu produktów rybołówstwa do Wspólnoty, bez konieczności żądania przedstawienia dodatkowych dowodów ani zwrócenia się z wnioskiem o pomoc do państwa bandery, jeżeli stwierdzą, że:

- a) importer nie był w stanie przedstawić świadectwa połowowego w odniesieniu do danych produktów lub spełnić zobowiązań na mocy art. 16 ust. 1 lub 2;
- b) produkty przeznaczone do przywozu nie są tymi samymi produktami, co produkty określone w świadectwie połowowym;
- c) świadectwo połowowe nie zostało zatwierdzone przez organ publiczny państwa bandery, o którym mowa w art. 12 ust. 3;
- d) świadectwo połowowe nie zawiera wszystkich wymaganych informacji;

- e) importer nie jest w stanie udowodnić, że produkty rybołówstwa spełniają warunki art. 14 ust. 1 lub 2;
- f) statek rybacki figurujący na świadectwie połowowym jako statek pochodzenia połowów znajduje się we wspólnotowym wykazie statków NNN lub w wykazach statków NNN, o których mowa w art. 30;
- g) świadectwo połowowe zostało zatwierdzone przez organy państwa bandery uznanego za państwo niewspółpracujące zgodnie z art. 31.

2. Właściwe organy państw członkowskich zakazują w stosownych przypadkach przywozu produktów rybołówstwa do Wspólnoty po wystosowaniu wniosku o pomoc zgodnie z art. 17 ust. 6, jeżeli:

- a) otrzymały odpowiedź, w której stwierdza się, że eksporter nie był uprawniony do złożenia wniosku o zatwierdzenie świadectwa połowowego; lub
- b) otrzymały odpowiedź, w której stwierdza się, że produkty nie są zgodne ze środkami ochrony i zarządzania lub nie spełniają innych warunków określonych w niniejszym rozdziale; lub
- c) nie otrzymały odpowiedzi w ustalonym terminie; lub
- d) otrzymały odpowiedź, która nie jest odpowiedzią merytoryczną na pytania postawione we wniosku.

3. W przypadku zakazu przywozu produktów rybołówstwa na mocy ust. 1 lub 2 państwa członkowskie mogą zgodnie z przepisami krajowymi skonfiskować te produkty rybołówstwa i zniszczyć je, usunąć je lub je sprzedać. Zyski ze sprzedaży mogą być wykorzystane na cele dobroczynne.

4. Każdy ma prawo odwołać się od decyzji, które go dotyczą, podjętych przez właściwe organy na mocy ust. 1, 2 lub 3. Z prawa do odwołania korzysta się zgodnie z przepisami obowiązującymi w danym państwie członkowskim.

5. Właściwe organy państw członkowskich powiadamiają o zakazie przywozu państwo bandery, a w stosownych przypadkach również inne niż państwo bandery państwo trzecie, o którym mowa w art. 14. Kopię powiadomienia wysyła się do Komisji.

Artykuł 19

Tranzyt i przeładunek

1. Jeżeli w punkcie wejścia na terytorium Wspólnoty produkty rybołówstwa podlegają procedurze tranzytu i są przewożone do innego państwa członkowskiego, w którym mają zostać objęte inną procedurą celną, to w tym państwie członkowskim stosuje się przepisy art. 17 i 18.

2. Jeżeli w punkcie wejścia na terytorium Wspólnoty produkty rybołówstwa podlegają procedurze tranzytu i są przewożone do innego miejsca w tym samym państwie członkowskim, w którym mają zostać objęte inną procedurą celną, dane państwo członkowskie może stosować przepisy art. 16, 17 i 18 w punkcie wejścia lub w miejscu przeznaczenia. Państwa członkowskie możliwie jak najszybciej powiadamiają Komisję o środkach przyjętych w celu zastosowania niniejszego ustępu i aktualizują te informacje. Komisja publikuje te powiadomienia na swojej stronie internetowej.

3. Jeżeli w punkcie wejścia na terytorium Wspólnoty produkty rybołówstwa są przeładowywane i przewożone drogą morską do innego państwa członkowskiego, to w tym państwie członkowskim stosuje się przepisy art. 17 i 18.

4. Państwa członkowskie przeładunku przekazują państwom członkowskim przeznaczenia informacje zaczerpnięte z dokumentacji transportowej obejmujące charakter produktów rybołówstwa, ich wagę, port załadunku i nadawcę ładunku w państwie trzecim, nazwy statków transportowych oraz porty przeładunku i przeznaczenia, gdy tylko informacje te będą znane, a przed przewidywanym terminem przybycia do portu przeznaczenia.

Artykuł 20

Powiadomienia państw bandery i współpraca z państwami trzecimi

1. Świadectwa połowowe zatwierdzone przez dane państwo bandery do celów niniejszego rozporządzenia akceptowane są pod warunkiem, że Komisja otrzymała powiadomienie od danego państwa bandery, zaświadczaające, że:

- a) wprowadziło ono krajowe ustalenia w zakresie wdrożenia, kontroli i egzekwowania przepisów ustawowych i wykonawczych oraz środków ochrony i zarządzania, których muszą przestrzegać jego statki rybackie;
- b) jego organy publiczne są uprawnione do potwierdzania prawdziwości informacji zawartych w świadectwach połowowych oraz do przeprowadzania weryfikacji takich świadectw na wniosek państw członkowskich. Powiadomienie powinno również zawierać informacje niezbędne do identyfikacji tych organów.

2. Informacje, które mają być zamieszczane w powiadomieniu określonym w ust. 1, są określone w załączniku III.

3. Komisja informuje państwo bandery o otrzymaniu powiadomienia złożonego na mocy ust. 1. Jeżeli państwo bandery nie przekazało wszystkich informacji wymienionych w ust. 1, Komisja wskazuje państwu bandery brakujące elementy oraz wzywa go do złożenia nowego powiadomienia.

4. Komisja podejmuje w stosownych przypadkach współpracę administracyjną z państwami trzecimi w obszarach związanych z wdrożeniem przepisów dotyczących świadectw połowowych, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, w tym wykorzystania środków elektronicznych do wystawiania, zatwierdzania lub przekazywania świadectw połowowych i, w stosownych przypadkach, dokumentów, o których mowa w art. 14 ust. 1 i 2.

Współpraca taka ma na celu:

- a) zapewnienie, aby produkty rybołówstwa przywożone do Wspólnoty pochodziły z połowów dokonanych zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi lub środkami ochrony i zarządzania;
- b) ułatwienie dopełnienia przez państwa bandery formalności związanych z dostępem statków rybackich do portów, przywozem produktów rybołówstwa oraz wymogami weryfikacji świadectw połowowych określonymi w rozdziale II i w niniejszym rozdziale;
- c) umożliwienie przeprowadzania audytów na miejscu przez Komisję lub wyznaczony przez nią organ w celu weryfikacji skuteczności wdrożenia uzgodnień dotyczących współpracy;
- d) określenie ram wymiany informacji między obiema stronami w celu wsparcia wdrożenia uzgodnień dotyczących współpracy.

5. Współpraca określona w ust. 4 nie powinna być rozumiana jako warunek konieczny stosowania niniejszego rozdziału w odniesieniu do przywozu pochodzącego z połowów dokonywanych przez statki rybackie pływające pod banderą dowolnego państwa.

Artykuł 21

Powrotny wywóz

1. Na powrotny wywóz produktów przywiezionych na mocy świadectwa połowowego zgodnie z niniejszym rozdziałem zezwala się w drodze zatwierdzenia przez właściwe organy państwa członkowskiego, z którego ma nastąpić powrotny wywóz, sekcji świadectwa połowowego dotyczącej powrotnego wywozu lub jego kopii, gdy produkty rybołówstwa, które mają podlegać powrotnemu wywozowi, stanowią część produktów przywożonych.

2. Procedurę określoną w art. 16 ust. 2 stosuje się odpowiednio, gdy powrotnego wywozu produktów rybołówstwa dokonuje zatwierdzony podmiot gospodarczy.

3. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji swoje organy właściwe w sprawach zatwierdzania i weryfikacji sekcji świadectw połowowych dotyczących powrotnego wywozu zgodnie z procedurą określoną w art. 15.

Artykuł 22

Prowadzenie dokumentacji i informowanie

1. Komisja prowadzi dokumentację dotyczącą państw i ich właściwych organów zgłoszonych zgodnie z niniejszym rozdziałem; dokumentacja ta obejmuje:

- a) państwa członkowskie, które zgłosiły swoje organy właściwe w sprawach zatwierdzania, sprawdzania i weryfikacji świadectw połowowych i świadectw powrotnego wywozu zgodnie z odpowiednio art. 15, 16, 17 i 21;
- b) państwa bandery, od których otrzymano powiadomienia zgodnie z art. 20 ust. 1, ze wskazaniem tych, z którymi ustanowiona została współpraca z państwami trzecimi zgodnie z art. 20 ust. 4.

2. Komisja publikuje wykaz państw i ich właściwych organów, o których mowa w ust. 1, na swojej stronie internetowej i w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i regularnie uaktualnia te informacje. Komisja udostępnia w formie elektronicznej organom państw członkowskich odpowiedzialnym za zatwierdzanie i weryfikację świadectw połowowych szczegółowe informacje o organach państw bandery odpowiedzialnych za zatwierdzanie i weryfikację świadectw połowowych.

3. Komisja publikuje wykaz systemów dokumentacji połowowej uznawanych zgodnie z art. 13 na swojej stronie internetowej i w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i regularnie go uaktualnia.

4. Państwa członkowskie przechowują oryginały świadectw połowowych przekazanych do celów przywozu, świadectw połowowych zatwierdzonych do celów wywozu i zatwierdzonych sekcji świadectw połowowych dotyczących powrotnego wywozu przez okres trzech lat lub dłużej zgodnie z przepisami krajowymi.

5. Zatwierdzone podmioty gospodarcze przechowują oryginały dokumentów, o których mowa w ust. 4, przez okres trzech lat lub dłużej zgodnie z przepisami krajowymi.

ROZDZIAŁ IV

WSPÓLNOTOWY SYSTEM OSTRZEGANIA

Artykuł 23

Wydawanie ostrzeżeń

1. W przypadku gdy na podstawie informacji uzyskanych zgodnie z rozdziałami II, III, V, VI, VII, VIII, X lub XI istnieją uzasadnione podejrzenia naruszenia przez statki rybackie lub produkty rybołówstwa pochodzące z niektórych państw trzecich obowiązujących przepisów ustawowych lub wykonawczych, w tym mających zastosowanie przepisów ustawowych lub wykonawczych, o których państwa trzecie poinformowały na mocy współpracy administracyjnej, o której mowa w art. 20 ust. 4, lub międzynarodowych środków ochrony i zarządzania, Komisja publikuje na swojej stronie internetowej i w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* powiadomienie z ostrzeżeniem, które

ma służyć podmiotom gospodarczym i zapewnić podjęcie przez państwa członkowskie na mocy niniejszego rozdziału odpowiednich środków wobec danych państw trzecich.

2. Komisja niezwłocznie przekazuje informacje, o których mowa w ust. 1, organom państw członkowskich oraz państwu bandery, a także, w stosownych przypadkach, innemu niż państwo bandery państwu trzeciemu, o którym mowa w art. 14.

Artykuł 24

Działania podejmowane po wydaniu ostrzeżenia

1. Po otrzymaniu informacji przekazanej zgodnie z art. 23 ust. 2 państwa członkowskie w stosownych przypadkach i zgodnie z zasadami zarządzania ryzykiem:

- a) określają będące w drodze dostawy produktów rybołówstwa, które mają zostać przywiezione i które objęte są powiadomieniem z ostrzeżeniem, oraz przeprowadzają weryfikację świadectwa połowowego, a w stosownych przypadkach również dokumentów, o których mowa w art. 14, zgodnie z przepisami określonymi w art. 17;
- b) podejmują środki w celu zapewnienia, by w stosunku do przyszłych dostaw produktów rybołówstwa, które przeznaczone są do przywozu i które objęte są powiadomieniem z ostrzeżeniem, przeprowadzono weryfikację świadectwa połowowego, a w stosownych przypadkach również dokumentów, o których mowa w art. 14, zgodnie z przepisami określonymi w art. 17;
- c) określają wcześniejsze dostawy produktów rybołówstwa objęte powiadomieniem z ostrzeżeniem i przeprowadzają odpowiednie weryfikacje, w tym weryfikację przedstawionych wcześniej świadectw połowowych;
- d) poddają statki rybackie objęte powiadomieniem z ostrzeżeniem, zgodnie z przepisami prawa międzynarodowego, niezbędnym badaniom, dochodzeniom lub inspekcjom na morzu, w portach lub we wszelkich innych miejscach wyładunku.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji możliwie jak najszybciej wyniki przeprowadzonych przez siebie weryfikacji i zgłoszonych wniosków o przeprowadzenie weryfikacji oraz informują o działaniach podjętych w przypadkach, w których stwierdzono niezgodność z obowiązującymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub międzynarodowymi środkami ochrony i zarządzania.

3. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że w świetle wyników weryfikacji przeprowadzonych na mocy ust. 1 nie istnieją już umotywowane wątpliwości będące podstawą powiadomienia z ostrzeżeniem, Komisja niezwłocznie:

- a) publikuje na swojej stronie internetowej i w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* powiadomienie w tej sprawie, unieważniające poprzednie powiadomienie z ostrzeżeniem;
- b) powiadamia państwo bandery oraz, w stosownych przypadkach, inne niż państwo bandery państwo trzecie,

o którym mowa w art. 14, o unieważnieniu poprzedniego powiadomienia z ostrzeżeniem; oraz

- c) powiadamia odpowiednią drogą państwa członkowskie.
4. W przypadku gdy Komisja uzna, że w świetle wyników weryfikacji przeprowadzonych na mocy ust. 1 nadal istnieją umotywowane wątpliwości będące podstawą powiadomienia z ostrzeżeniem, wówczas niezwłocznie:
- a) uaktualnia powiadomienie z ostrzeżeniem poprzez nową publikację na swojej stronie internetowej i w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
 - b) powiadamia państwo bandery oraz, w stosownych przypadkach, inne niż państwo bandery państwo trzecie, o którym mowa w art. 14;
 - c) powiadamia odpowiednią drogą państwa członkowskie; oraz
 - d) w stosownych przypadkach przekazuje sprawę regionalnej organizacji zarządzania rybołówstwem, której środki ochrony i zarządzania mogły zostać naruszone.
5. W przypadku gdy Komisja uzna, że w świetle wyników weryfikacji przeprowadzonych na mocy ust. 1 istnieją wystarczające powody, by uznać, że ustalone fakty mogą stanowić przypadek nieprzestrzegania obowiązujących przepisów ustawowych, wykonawczych lub międzynarodowych środków ochrony i zarządzania, wówczas niezwłocznie:
- a) publikuje w tym celu nowe ostrzeżenie na swojej stronie internetowej i w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
 - b) powiadamia państwo bandery oraz wszczyna odpowiednie postępowanie i podejmuje działania zgodnie z rozdziałami V i VI;
 - c) w stosownych przypadkach powiadamia inne niż państwo bandery państwo trzecie, o którym mowa w art. 14;
 - d) powiadamia odpowiednią drogą państwa członkowskie; oraz
 - e) w stosownych przypadkach przekazuje sprawę regionalnej organizacji zarządzania rybołówstwem, której środki ochrony i zarządzania mogły zostać naruszone.

ROZDZIAŁ V

IDENTYFIKACJA STATKÓW PROWADZĄCYCH POŁOWY NNN

Artykuł 25

Domniemane połowy NNN

1. Komisja lub wyznaczony przez nią organ zbiera i analizuje:

- a) wszelkie informacje o połowach NNN uzyskane zgodnie z rozdziałami II, III, IV, VIII, X i XI; lub

- b) w stosownych przypadkach wszelkie inne istotne informacje, takie jak:
- (i) dane o połowie;
 - (ii) informacje handlowe otrzymane z krajowych urzędów statystycznych i innych wiarygodnych źródeł;
 - (iii) rejestry statków i bazy danych ich dotyczące;
 - (iv) systemy dokumentacji połowowej lub dokumentów statystycznych regionalnych organizacji zarządzania rybołówstwem;
 - (v) sprawozdania z obserwacji lub innych działań dotyczących statków rybackich, co do których istnieje przypuszczenie, że prowadzą połowy NNN, o których mowa w art. 3, oraz wykazy statków NNN zgłoszone lub przyjęte przez regionalne organizacje zarządzania rybołówstwem;
 - (vi) sprawozdania na podstawie rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 dotyczące statków rybackich, co do których istnieje przypuszczenie, że prowadzą połowy NNN, o których mowa w art. 3;
 - (vii) wszelkie inne istotne informacje uzyskane między innymi w portach i na łowiskach.

2. Państwa członkowskie mogą każdorazowo przedstawiać Komisji wszelkie dodatkowe informacje, które mogą być istotne dla celów sporządzania wspólnotowego wykazu statków NNN. Komisja lub wyznaczony przez nią organ przekazuje te informacje państwom członkowskim oraz danym państwom bandery wraz ze wszystkimi dostarczonymi dowodami.

3. Komisja lub wyznaczony przez nią organ prowadzi dokumentację dla każdego statku rybackiego, w odniesieniu do którego złożono doniesienie w sprawie domniemanego prowadzenia połowów NNN; dokumentacja ta jest uaktualniana w miarę otrzymywania nowych informacji.

Artykuł 26

Przypuszczalne połowy NNN

1. Komisja identyfikuje statki rybackie, co do których uzyskano zgodnie z art. 25 wystarczające informacje, by przypuszczać, że te statki rybackie mogą prowadzić połowy NNN; informacje te stanowią podstawę do przeprowadzenia oficjalnego badania w danym państwie bandery.

2. Komisja przekazuje państwom bandery, których statki rybackie zostały zidentyfikowane na mocy ust. 1, powiadomienie z oficjalnym wnioskiem o przeprowadzenie badania w sprawie domniemyanych połowów NNN prowadzonych przez dane statki pływające pod ich banderą. Powiadomienie takie:

- a) zawiera wszelkie informacje zebrane przez Komisję w sprawie domniemyanych połowów NNN;
- b) zawiera oficjalne wezwanie skierowane do państwa bandery o podjęcie wszelkich niezbędnych środków w celu przeprowadzenia dochodzenia w sprawie domniemyanych połowów NNN oraz o przekazanie Komisji w odpowiednim terminie wyników tego dochodzenia;

c) zawiera oficjalne wezwanie skierowane do państwa bandery o niezwłoczne podjęcie odpowiednich działań prawnych, jeżeli okaże się, że zarzut wysunięty wobec danego statku rybackiego jest uzasadniony, oraz o poinformowanie Komisji o podjętych środkach;

d) zawiera skierowaną do państwa bandery prośbę o przekazanie właścicielowi i, w stosownych przypadkach, agentowi danego statku rybackiego szczegółowego uzasadnienia planowanego umieszczenia statku w wykazie i powiadomienie go o konsekwencjach, które wynikają z umieszczenia statku rybackiego we wspólnotowym wykazie statków NNN, zgodnie z art. 37. Do państw bandery zostaje również skierowany wniosek o udzielenie Komisji informacji o właścicielach oraz, w stosownych przypadkach, agentach statków rybackich, tak aby zapewnić tym osobom, zgodnie z art. 27 ust. 2, możliwość złożenia wyjaśnień;

e) zawiera informację dla państwa bandery na temat przepisów rozdziałów VI i VII.

3. Komisja przekazuje państwom członkowskim bandery, których statki rybackie zostały zidentyfikowane na mocy ust. 1, powiadomienie z oficjalnym wnioskiem o przeprowadzenie badania w sprawie domniemyanych połowów NNN prowadzonych przez dane statki pływające pod ich banderą. Powiadomienie takie:

a) zawiera wszelkie informacje zebrane przez Komisję w sprawie domniemyanych połowów NNN;

b) zawiera oficjalne wezwanie skierowane do państwa członkowskiego bandery o podjęcie wszelkich niezbędnych środków, zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2847/93, w celu przeprowadzenia dochodzenia w sprawie domniemyanych połowów NNN oraz, w stosownych przypadkach, o złożenie Komisji sprawozdania o wszelkich środkach podjętych już w celu przeprowadzenia dochodzenia w sprawie tych połowów i o przekazanie Komisji w odpowiednim terminie wyników tego dochodzenia;

c) zawiera oficjalne wezwanie skierowane do państwa członkowskiego bandery o podjęcie w odpowiednim czasie odpowiednich działań prawnych, jeżeli okaże się, że zarzut wysunięty wobec danego statku rybackiego jest uzasadniony, oraz o poinformowanie Komisji o podjętych środkach;

d) zawiera skierowaną do państwa członkowskiego bandery prośbę o przekazanie właścicielowi oraz, w stosownych przypadkach, agentowi danego statku rybackiego szczegółowego uzasadnienia planowanego umieszczenia statku w wykazie i powiadomienie go o konsekwencjach, które wynikają z umieszczenia statku we wspólnotowym wykazie statków NNN, zgodnie z art. 37. Do państw członkowskich bandery zostaje również skierowany wniosek o udzielenie Komisji informacji o właścicielach oraz, w stosownych przypadkach, agentach statków rybackich, tak aby zapewnić tym osobom, zgodnie z art. 27 ust. 2, możliwość złożenia wyjaśnień.

4. Komisja przekazuje wszystkim państwom członkowskim informacje o statkach rybackich, co do których istnieje przypuszczenie, że mogą prowadzić połowy NNN, aby ułatwić stosowanie rozporządzenia (EWG) nr 2847/93.

Artykuł 27

Sporządzanie wspólnotowego wykazu statków NNN

1. Komisja sporządza, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 54 ust. 2, wspólnotowy wykaz statków NNN. Wykaz ten zawiera statki rybackie, w odniesieniu do których w wyniku podjęcia środków na mocy art. 25 i 26 uzyskano zgodnie z niniejszym rozporządzeniem informacje pozwalające ustalić, że prowadzą one połowy NNN, i których państwa bandery nie zastosowały się do oficjalnych wezwań o powstrzymanie takich połowów, o których mowa w art. 26 ust. 2 lit. b) i c) oraz w art. 26 ust. 3 lit. b) i c).

2. Przed umieszczeniem statku rybackiego we wspólnotowym wykazie statków NNN Komisja przedstawia właścicielowi i, w stosownych przypadkach, agentom danego statku rybackiego szczegółowe uzasadnienie planowanego umieszczenia statku rybackiego w wykazie oraz wszelkie okoliczności potwierdzające podejrzenie, że statek ten prowadził połowy NNN. Uzasadnienie to zawiera pouczenie o prawie do zwrócenia się o dodatkowe informacje oraz do przedstawienia takich informacji, a także zapewnia właścicielowi i, w stosownych przypadkach, agentowi możliwość złożenia wyjaśnień i obrony w danej sprawie, pozostawiając im na to odpowiedni czas i stwarzając odpowiednie warunki.

3. W przypadku podjęcia decyzji o umieszczeniu statku rybackiego we wspólnotowym wykazie statków NNN Komisja powiadamia o tej decyzji i o jej przyczynach właściciela i, w stosownych przypadkach, agenta tego statku rybackiego.

4. Obowiązki Komisji na mocy ust. 2 i 3 mają zastosowanie bez uszczerbku dla zasadniczej odpowiedzialności państwa bandery w odniesieniu do statku rybackiego oraz jedynie w zakresie, w jakim Komisja dysponuje odpowiednimi informacjami dotyczącymi właściciela i agenta statku rybackiego.

5. Komisja powiadamia państwo bandery o umieszczeniu statku rybackiego we wspólnotowym wykazie statków NNN i szczegółowo przedstawia państwu bandery powody umieszczenia statku w tym wykazie.

6. Komisja zwraca się do państw bandery, których statki rybackie znajdują się we wspólnotowym wykazie statków NNN, z wnioskiem o:

- a) powiadomienie właściciela statku rybackiego o umieszczeniu go we wspólnotowym wykazie statków NNN, o powodach uzasadniających umieszczenie w tym wykazie oraz o wynikających z tego konsekwencjach określonych w art. 37; oraz
- b) podjęcie wszelkich niezbędnych środków w celu wyeliminowania połowów NNN, w tym, jeżeli będzie to konieczne, wykreślenie danych statków rybackich z rejestru lub odebranie im licencji połowowych, oraz o poinformowanie Komisji o podjętych środkach.

7. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do wspólnotowych statków rybackich, jeżeli państwo członkowskie bandery podjęło działania zgodnie z ust. 8.

8. Wspólnotowe statki rybackie nie są umieszczane we wspólnotowym wykazie statków NNN, jeżeli państwo członkowskie bandery podjęło na mocy niniejszego rozporządzenia i na mocy rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 działania przeciwdziałające naruszeniom prawa stanowiącym poważne naruszenie określone w art. 3 ust. 2, bez uszczerbku dla działań podjętych przez regionalne organizacje zarządzania rybołówstwem.

Artykuł 28

Wykreślenie statków rybackich ze wspólnotowego wykazu statków NNN

1. Komisja wykreśla statek rybacki, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 54 ust. 2, ze wspólnotowego wykazu statków NNN, jeżeli państwo bandery statku rybackiego wykaże, że:

- a) statek nie prowadził połowów NNN, ze względu na które został umieszczony w wykazie; lub
- b) w związku z przedmiotowymi połowami NNN zastosowano zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2847/93 skuteczne, proporcjonalne i odstraszające kary, w szczególności wobec statków rybackich pływających pod banderą państwa członkowskiego.

2. W przypadku niepodjęcia przez państwo bandery działań określonych w ust. 1 właściciel lub, w stosownych przypadkach, agent statku rybackiego umieszczonego we wspólnotowym wykazie statków NNN może zwrócić się do Komisji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie statusu takiego statku.

Komisja rozważy możliwość wykreślenia statku rybackiego z wykazu, wyłącznie jeżeli:

- a) właściciel lub agent przedstawi dowody potwierdzające, że statek rybacki nie prowadzi już połowów NNN; lub
- b) statek rybacki umieszczony w wykazie zatonął lub został poddany złomowaniu.

3. W pozostałych przypadkach Komisja rozważy możliwość wykreślenia statku rybackiego z wykazu, wyłącznie jeżeli zostaną spełnione następujące warunki:

- a) od czasu umieszczenia statku rybackiego w wykazie minęły co najmniej dwa lata, w którym to okresie Komisja nie otrzymała zgodnie z art. 25 żadnych dalszych doniesień o domniemanym prowadzeniu przez statek połowów NNN; lub
- b) właściciel przedstawi informacje odnoszące się do obecnej działalności statku rybackiego, dowodzące, że statek działa w pełni zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi lub środkami ochrony i zarządzania obowiązującymi dla wszelkiej działalności rybackiej, w jakiej uczestniczy; lub

- c) dany statek rybacki, jego właściciel lub agent nie mają żadnych powiązań operacyjnych ani finansowych, pośrednich czy też bezpośrednich, z żadnym innym statkiem, właścicielem lub agentem, co do których istnieje podejrzenie lub w przypadku których stwierdzono, że prowadzą połowy NNN.

Artykuł 29

Informacje zawarte we wspólnotowym wykazie statków NNN, publiczny dostęp do tego wykazu i jego prowadzenie

1. Wspólnotowy wykaz statków NNN zawiera następujące informacje o poszczególnych statkach rybackich:

- a) nazwę i poprzednie nazwy, jeżeli dotyczy;
- b) banderę i poprzednie bandery, jeżeli dotyczy;
- c) właściciela, w tym właściciela ekonomicznego, oraz, w stosownych przypadkach, poprzednich właścicieli, w tym właścicieli ekonomicznych, jeżeli dotyczy;
- d) agenta i, w stosownych przypadkach, poprzednich agentów, jeżeli dotyczy;
- e) sygnał rozpoznawczy i poprzednie sygnały rozpoznawcze, jeżeli dotyczy;
- f) numer Lloyds/IMO, o ile jest dostępny;
- g) zdjęcia, o ile są dostępne;
- h) datę pierwszego umieszczenia w wykazie;
- i) krótki opis działalności uzasadniającej umieszczenie statku w wykazie wraz z odesłaniem do wszelkich istotnych dokumentów informujących o tej działalności i stanowiących dowód na jej prowadzenie.

2. Komisja publikuje wspólnotowy wykaz statków NNN w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i podejmuje wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia publicznego dostępu do niego, między innymi poprzez umieszczenie go na swojej stronie internetowej.

3. Komisja uaktualnia wspólnotowy wykaz statków NNN co trzy miesiące oraz zapewnia działanie systemu pozwalającego na automatyczne powiadamianie państw członkowskich, regionalnych organizacji zarządzania rybołówstwem oraz wszystkich obywateli, którzy mogą sobie tego zażyczyć, o jego aktualizacjach. Ponadto Komisja przekazuje ten wykaz FAO oraz regionalnym organizacjom zarządzania rybołówstwem w celu zacieśnienia współpracy pomiędzy Wspólnotą a tymi organizacjami w zakresie zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania.

Artykuł 30

Wykazy statków NNN przyjęte przez regionalne organizacje zarządzania rybołówstwem

1. Poza statkami rybackimi, o których mowa w art. 27, we wspólnotowym wykazie statków NNN są umieszczane, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 54 ust. 2, statki rybackie

znajdujące się w wykazach statków NNN przyjętych przez regionalne organizacje zarządzania rybołówstwem. Wykreślenie takich statków ze wspólnotowego wykazu statków NNN jest uzależnione od decyzji podjętych w ich sprawie przez odpowiednią regionalną organizację zarządzania rybołówstwem.

2. Co roku po otrzymaniu od regionalnej organizacji zarządzania rybołówstwem wykazów statków rybackich, co do których istnieje podejrzenie lub w przypadku których stwierdzono, że prowadzą połowy NNN, Komisja powiadamia o nich państwa członkowskie.

3. Komisja niezwłocznie powiadamia państwa członkowskie o wszelkich statkach wpisanych do wykazu, wykreślonych z wykazu lub o wszelkich zmianach w wykazach, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, każdorazowo, kiedy nastąpią takie zmiany. Artykuł 37 stosuje się do statków wpisanych do tak zmienionych wykazów statków NNN przyjętych przez regionalne organizacje zarządzania rybołówstwem od chwili zgłoszenia tych wykazów państwom członkowskim.

ROZDZIAŁ VI

NI EWSPÓŁPRACUJĄCE PAŃSTWA TRZECIE

Artykuł 31

Uznanie państw trzecich za niewspółpracujące

1. Komisja określa, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 54 ust. 2, państwa trzecie, które uznaje za niewspółpracujące państwa trzecie w zakresie zwalczania połowów NNN.

2. Uznanie, o którym mowa w ust. 1, następuje na podstawie przeglądu wszelkich informacji uzyskanych na mocy rozdziałów II, III, IV, V, VIII, X i XI lub, w stosownych przypadkach, wszelkich innych istotnych informacji, takich jak dane o połowach, informacje handlowe otrzymane z krajowych urzędów statystycznych i innych wiarygodnych źródeł, rejestry statków i bazy danych ich dotyczące, systemy dokumentacji połowowej regionalnej organizacji zarządzania rybołówstwem lub jej dokumenty statystyczne oraz wykazy statków NNN przyjęte przez regionalne organizacje zarządzania rybołówstwem, a także wszelkie inne informacje uzyskane w portach i na łowiskach.

3. Państwo trzecie może zostać uznane za niewspółpracujące państwo trzecie, jeżeli nie wypełnia obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym lub państwie zbytu, polegających na podejmowaniu działań w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania.

4. Do celów ust. 3 Komisja opiera się przede wszystkim na analizie środków podjętych przez dane państwo trzecie w odniesieniu do:

- a) powtarzających się połowów NNN, których prowadzenie lub wspieranie przez statki rybackie pływające pod jego banderą, przez jego podmioty krajowe lub przez statki rybackie działające na jego wodach morskich lub korzystające z jego portów odpowiednio udokumentowano; lub

- b) wprowadzania na jego rynek produktów rybołówstwa pochodzących z połowów NNN.
5. Na użytek ust. 3 Komisja bierze pod uwagę:
- a) czy dane państwo trzecie skutecznie współpracuje ze Wspólnotą, odpowiadając na wnioski Komisji o przeprowadzenie dochodzenia, udzielenie odpowiedzi lub uzupełnienie informacji w sprawie połowów NNN i działalności z nimi związanej;
- b) czy dane państwo trzecie podjęło skuteczne środki prawne w stosunku do podmiotów odpowiedzialnych za połowy NNN, a w szczególności, czy wymierzono wystarczająco surowe kary w celu pozbawienia sprawców korzyści uzyskanych w wyniku połowów NNN;
- c) historię, charakter, okoliczności, rozmiary i znaczenie danych połowów NNN;
- d) w przypadku krajów rozwijających się – obecne możliwości ich właściwych organów.
6. Na użytek ust. 3 Komisja bierze pod uwagę również następujące elementy:
- a) ratyfikację przez dane państwa trzecie międzynarodowych aktów dotyczących rybołówstwa, a w szczególności UNCLOS, Umowy Narodów Zjednoczonych o zasobach rybnych oraz Porozumienia FAO lub przystąpienie danych państw do tych aktów;
- b) status danego państwa trzeciego jako umawiającej się strony regionalnych organizacji zarządzania rybołówstwem lub jego zgoda na stosowanie przyjętych przez nie środków ochrony i zarządzania;
- c) wszelkie działania lub zaniechania danego państwa trzeciego, które mogły zmniejszyć skuteczność obowiązujących przepisów ustawowych i wykonawczych lub międzynarodowych środków ochrony i zarządzania.
7. W stosownych przypadkach przy stosowaniu niniejszego artykułu należy uwzględnić szczególne ograniczenia istniejące w państwach rozwijających się, szczególnie w zakresie monitorowania, kontroli i nadzorowania połowów.
- z kryteriami określonymi w art. 31. Komisja zawiera w powiadomieniu informacje na temat:
- a) przyczyny lub przyczyn takiego uznania wraz ze wszystkimi dostępnymi dowodami;
- b) możliwości udzielenia Komisji odpowiedzi na piśmie odnośnie do decyzji dotyczącej takiego uznania oraz przekazania innych istotnych informacji, na przykład dowodów przemawiających przeciwko takiemu uznaniu lub, w stosownych przypadkach, planu działania na rzecz poprawy oraz środków już podjętych w celu naprawy sytuacji;
- c) prawa do zwrócenia się o dodatkowe informacje oraz do przedstawienia takich informacji;
- d) konsekwencji uznania państwa za niewspółpracujące państwo trzecie, zgodnie z art. 38.
2. Komisja zamieszcza również w powiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, wniosek do danego państwa trzeciego o podjęcie wszelkich niezbędnych środków w celu przerwania połowów NNN oraz zapobiegania wszelkim tego rodzaju działaniom w przyszłości, a także odstąpienia od wszelkich działań lub naprawienia zaniechań, o których mowa w art. 31 ust. 6 lit. c).
3. Komisja przekazuje swoje powiadomienie i wniosek danemu państwu trzeciemu przy użyciu więcej niż jednego środka komunikacji. Komisja zwraca się do tego państwa o potwierdzenie, że państwo to otrzymało powiadomienie.
4. Komisja wyznacza danemu państwu trzeciemu odpowiedni czas na przedstawienie odpowiedzi na powiadomienie, a także wyznacza mu rozsądny czas na naprawę sytuacji.

Artykuł 33

Sporządzanie wykazu niewspółpracujących państw trzecich

1. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmuje listę niewspółpracujących państw trzecich.
2. Komisja niezwłocznie powiadamia dane państwo trzecie o uznaniu go za niewspółpracujące państwo trzecie i o środkach zastosowanych zgodnie z art. 38, a także zwraca się do tego państwa o naprawienie obecnej sytuacji oraz poinformowanie Komisji o środkach przyjętych w celu zapewnienia przestrzegania środków ochrony i zarządzania przez jego statki rybackie.
3. Po podjęciu decyzji na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu Komisja niezwłocznie powiadamia o niej państwa członkowskie i zwraca się do nich z wnioskiem o zapewnienie natychmiastowego wdrożenia środków określonych w art. 38. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich środkach podjętych w odpowiedzi na ten wniosek.

Artykuł 32

Działania wobec państw uznanych za niewspółpracujące państwa trzecie

1. Komisja niezwłocznie powiadamia państwa, które mogą zostać uznane za niewspółpracujące państwa trzecie zgodnie

Artykuł 34

Usunięcie z wykazu niewspółpracujących państw trzecich

1. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, usuwa państwo trzecie z wykazu niewspółpracujących państw trzecich, jeżeli to państwo trzecie wykaże, że sytuacja stanowiąca podstawę do umieszczenia go w wykazie została naprawiona. Przy podejmowaniu decyzji o usunięciu z wykazu bierze się również pod uwagę, czy dane państwo trzecie podjęło konkretne środki pozwalające uzyskać trwałą poprawę sytuacji.

2. Po podjęciu decyzji na mocy ust. 1 niniejszego artykułu Komisja niezwłocznie powiadamia państwa członkowskie o uchyleniu wobec danego państwa trzeciego środków określonych w art. 38.

Artykuł 35

Publiczny dostęp do wykazu niewspółpracujących państw trzecich

Komisja publikuje wykaz niewspółpracujących państw trzecich w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i podejmuje wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia publicznego dostępu do tego wykazu, między innymi umieszcza go na swojej stronie internetowej. Komisja regularnie uaktualnia wykaz i zapewnia działanie systemu pozwalającego na automatyczne powiadamianie państw członkowskich, regionalnych organizacji zarządzania rybołówstwem oraz wszystkich obywateli, którzy mogą sobie tego zażyczyć, o aktualizacjach tego wykazu. Ponadto wykaz niewspółpracujących państw trzecich Komisja przekazuje FAO oraz regionalnym organizacjom zarządzania rybołówstwem w celu zacieśnienia współpracy pomiędzy Wspólnotą a tymi organizacjami w zakresie zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania.

Artykuł 36

Środki nadzwyczajne

1. Jeżeli istnieją dowody na to, że działania podjęte przez dane państwo trzecie zmniejszają skuteczność środków związanych z ochroną i zarządzaniem przyjętych przez regionalną organizację zarządzania rybołówstwem, Komisja ma prawo zgodnie ze swoimi zobowiązaniami międzynarodowymi przyjąć środki nadzwyczajne, które obowiązują przez okres nieprzekraczający sześciu miesięcy. Komisja może podjąć nową decyzję o przedłużeniu obowiązywania środków nadzwyczajnych na okres nieprzekraczający sześciu miesięcy.

2. Środki nadzwyczajne, o których mowa w ust. 1, mogą między innymi obejmować:

- a) niezezwalanie statkom rybackim upoważnionym do połowów i pływającym pod banderą danego państwa trzeciego na wstęp do portów państw członkowskich, z wyjątkiem przypadków siły wyższej lub niebezpieczeństwa, o których mowa w art. 4 ust. 2, gdy dotyczy to usług absolutnie koniecznych do zaradzenia danej sytuacji;
- b) niezezwalanie statkom rybackim pływającym pod banderą państwa członkowskiego na udział we wspólnych

operacjach połowowych ze statkami pływającymi pod banderą danego państwa trzeciego;

- c) niezezwalanie statkom rybackim pływającym pod banderą państwa członkowskiego na prowadzenie połowów na wodach morskich podlegających jurysdykcji danego państwa trzeciego, bez uszczerbku dla postanowień dwustronnych umów w sprawie połowów;
- d) niezezwalanie na dostarczanie żywych ryb w celu hodowli ryb w wodach morskich podlegających jurysdykcji danego państwa trzeciego;
- e) nieprzyjmowanie żywych ryb złowionych przez statki rybackie pływające pod banderą danego państwa trzeciego w celu hodowli ryb w wodach morskich podlegających jurysdykcji państwa członkowskiego.

3. Środki nadzwyczajne wchodzą w życie ze skutkiem natychmiastowym. Powiadamia się o nich państwa członkowskie i państwo trzecie, którego dotyczą, oraz publikuje się je w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

4. Dane państwa członkowskie mogą odwołać się od decyzji Komisji określonej w ust. 1 do Rady w terminie 10 dni roboczych od otrzymania powiadomienia.

5. W terminie jednego miesiąca od dnia przekazania jej sprawy Rada może, stanowiąc większością kwalifikowaną, podjąć odmienną decyzję.

ROZDZIAŁ VII

ŚRODKI PODEJMOWANE WOBEC STATKÓW RYBACKICH I PAŃSTW UCZESTNICZĄCYCH W POŁOWACH NNN

Artykuł 37

Działania podejmowane wobec statków rybackich wpisanych do wspólnotowego wykazu statków NNN

Wobec statków rybackich wpisanych do wspólnotowego wykazu statków NNN stosuje się następujące środki:

- 1) państwa członkowskie bandery nie przedkładają Komisji żadnych wniosków o wydanie upoważnień do połowów dla statków rybackich NNN;
- 2) istniejące upoważnienia do połowów lub specjalne zezwolenia połowowe wydane przez państwa członkowskie bandery dla statków rybackich NNN są cofane;
- 3) statki rybackie NNN pływające pod banderami państw trzecich nie otrzymują upoważnienia do połowów na wodach wspólnotowych i zabrania się ich czarterowania;
- 4) statki rybackie pływające pod banderami państw członkowskich w żaden sposób nie pomagają w przetwarzaniu ryb statkom rybackim NNN, nie biorą udziału w tym przetwarzaniu ani w żadnych operacjach przeładunkowych czy wspólnych operacjach połowowych z takimi statkami;

- 5) statki rybackie NNN pływające pod banderami państw członkowskich nie otrzymują zezwoleń na wstęp do portów Wspólnoty poza swoim portem macierzystym, z wyjątkiem przypadków siły wyższej lub niebezpieczeństwa. Statki rybackie NNN pływające pod banderami państw trzecich nie otrzymują zezwoleń na wstęp do portu państwa członkowskiego, z wyjątkiem przypadków siły wyższej lub niebezpieczeństwa. Państwo członkowskie może ewentualnie zezwolić statkowi rybackiemu NNN na wstęp do swoich portów, pod warunkiem że połowy znajdujące się na pokładzie i, w stosownych przypadkach, narzędzia połowowe, zabronione na mocy środków ochrony i zarządzania przyjętych przez regionalne organizacje zarządzania rybołówstwem, zostaną skonfiskowane. W przypadku statków rybackich NNN, którym zezwolono na wstęp do portów państwa członkowskiego ze względu na siłę wyższą lub niebezpieczeństwo, państwa członkowskie dokonują również konfiskaty znajdujących się na ich pokładach połowów oraz, w stosownych przypadkach, narzędzi połowowych, zabronionych na mocy środków ochrony i zarządzania przyjętych przez regionalne organizacje zarządzania rybołówstwem;
- 6) w portach nie zaopatruje się statków rybackich NNN pływających pod banderami państw trzecich w prowiant ani w paliwo, ani nie świadczy się na ich rzecz innych usług, z wyjątkiem przypadków siły wyższej lub niebezpieczeństwa;
- 7) nie zezwala się na wymianę załóg na statkach rybackich NNN pływających pod banderami państw trzecich, z wyjątkiem przypadków, w których jest to konieczne ze względu na siłę wyższą lub niebezpieczeństwo;
- 8) państwa członkowskie odmawiają przyznawania swoich bander statkom rybackim NNN;
- 9) zabrania się przywozu produktów rybołówstwa złowionych przez statki rybackie NNN, a zatem świadectwa połowowe towarzyszące takim produktom nie są uznawane ani zatwierdzane;
- 10) zabrania się wywozu i powrotnego wywozu produktów rybołówstwa pochodzących ze statków rybackich NNN w celu ich przetworzenia;
- 11) statki rybackie NNN, na których pokładzie nie ma ryb ani załogi, otrzymują zezwolenie na wstęp do portu w celu poddania ich złomowaniu, co pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich dochodów prowadzonych przeciwko tym statkom i wszystkim odpowiednim osobom prawnym lub fizycznym oraz dla wszelkich kar nałożonych na te statki i osoby.

Artykuł 38

Działania wobec niewspółpracujących państw trzecich

Wobec niewspółpracujących państw trzecich stosuje się następujące środki:

- 1) zabrania się przywozu do Wspólnoty produktów rybołówstwa złowionych przez statki rybackie pływające pod banderami takich państw, a zatem świadectwa połowowe towarzyszące takim produktom nie są uznawane. W przypadku gdy uznanie państwa trzeciego za niewspółpracujące

na mocy art. 31 jest uzasadnione niepodjęciem przez to państwo trzecie właściwych środków w związku z połowami NNN wywierającymi negatywny wpływ na dane stado lub gatunek, zakaz przywozu może obowiązywać wyłącznie w odniesieniu do tego stada lub gatunku;

- 2) podmiotom wspólnotowym zabrania się zakupu statków rybackich pływających pod banderami takich państw;
- 3) zabrania się dokonywania zmian bander statków pływających pod banderą państw członkowskich na bandery takich państw;
- 4) państwa członkowskie nie zezwalają na zawieranie umów czarterowych z takimi państwami w odniesieniu do statków rybackich pływających pod ich banderami;
- 5) zabrania się wywozu wspólnotowych statków rybackich do takich państw;
- 6) zabrania się zawierania pomiędzy podmiotami państw członkowskich a takimi państwami prywatnych porozumień handlowych, których celem jest umożliwienie statkowi rybackiemu pływającemu pod banderą państwa członkowskiego korzystania z możliwości połowowych takich państw;
- 7) zabrania się prowadzenia wspólnych operacji połowowych przez statki rybackie pływające pod banderami państw członkowskich i statek rybacki pływający pod banderą takiego państwa;
- 8) Komisja proponuje wypowiedzenie wszelkich obowiązujących dwustronnych umów w sprawie połowów lub umów o partnerstwie w sprawie połowów zawartych z takimi państwami, jeśli zawierają one postanowienia, że umowa ulega rozwiązaniu w przypadku niedotrzymania przez nie zobowiązań w zakresie zwalczania połowów NNN;
- 9) Komisja nie przystępuje do negocjacji prowadzących do zawarcia z takimi państwami dwustronnych umów w sprawie połowów lub umów o partnerstwie w sprawie połowów.

ROZDZIAŁ VIII

PODMIOTY KRAJOWE

Artykuł 39

Podmioty krajowe prowadzące połowy NNN lub je wspierające

1. Podmioty krajowe podlegające jurysdykcji państw członkowskich („podmioty krajowe”) nie mogą wspierać połowów NNN ani ich prowadzić, co dotyczy również wykonywania prac na pokładzie oraz działania w charakterze agenta lub właściciela ekonomicznego statków rybackich znajdujących się we wspólnotowym wykazie statków NNN.

2. Bez uszczerbku dla zasadniczej odpowiedzialności państwa bandery, państwa członkowskie współpracują ze sobą i z państwami trzecimi, a także podejmują zgodnie z prawem krajowym i wspólnotowym wszelkie właściwe środki w celu zidentyfikowania podmiotów krajowych, które wspierają lub prowadzą połowy NNN.

3. Bez uszczerbku dla zasadniczej odpowiedzialności państwa bandery państwa członkowskie podejmują, zgodnie ze swoimi przepisami ustawowymi i wykonawczymi, niezbędne działania wobec podmiotów krajowych zidentyfikowanych jako wspierające lub prowadzące połowy NNN.

4. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji nazwy właściwych organów odpowiedzialnych za koordynację gromadzenia i weryfikacji informacji o działalności podmiotów krajowych, o których mowa w niniejszym rozdziale, oraz za składanie sprawozdań Komisji i współpracę z nią.

Artykuł 40

Prewencja i kary

1. Państwa członkowskie zachęcają podmioty krajowe do przekazywania wszelkich informacji na temat swoich interesów, mających charakter prawny, finansowy lub gospodarczy, w odniesieniu do statków rybackich pływających pod banderami państw trzecich lub informacji dotyczących sprawowania przez nie kontroli nad takimi statkami, a także do podawania nazw tych statków.

2. Podmioty krajowe nie mogą sprzedawać ani dokonywać wywozu żadnych statków rybackich z przeznaczeniem dla podmiotów uczestniczących w działalności statków rybackich znajdujących się we wspólnotowym wykazie statków NNN, zarządzaniu takimi statkami rybackimi lub posiadających takie statki rybackie.

3. Bez uszczerbku dla innych przepisów prawa wspólnotowego odnoszących się do środków publicznych państwa członkowskie nie przyznają w ramach krajowych systemów pomocy lub środków wspólnotowych pomocy publicznej podmiotom uczestniczącym w działalności statków rybackich znajdujących się we wspólnotowym wykazie statków NNN, zarządzaniu takimi statkami lub posiadającym takie statki.

4. Państwa członkowskie podejmują starania w celu uzyskiwania informacji o istnieniu wszelkich porozumień pomiędzy podmiotami krajowymi a państwami trzecimi pozwalających na zmianę bandery statków rybackich pływających pod ich banderami na banderę takiego państwa trzeciego. Informują o tym Komisję, przedstawiając jej wykaz takich statków rybackich.

ROZDZIAŁ IX

ŚRODKI NATYCHMIASTOWEGO EGZEKWOWANIA PRAWA, KARY I KARY DODATKOWE

Artykuł 41

Zakres stosowania

Niniejszy rozdział stosuje się do:

1) poważnych naruszeń, których dopuszczono się na terytorium państw członkowskich, do których Traktat ma zastosowanie, lub na wodach morskich znajdujących się pod zwierzchnictwem lub jurysdykcją państw członkowskich, z wyjątkiem wód przylegających do terytoriów lub państw wymienionych w załączniku II do Traktatu;

2) poważnych naruszeń, których dopuścili się wspólnotowe statki rybackie lub podmioty krajowe z państw członkowskich;

3) poważnych naruszeń ujawnionych na terytorium lub na wodach, o których mowa w pkt 1 niniejszego artykułu, lecz które zostały popełnione na pełnym morzu lub na obszarze objętym jurysdykcją państwa trzeciego, które to naruszenia podlegają karze zgodnie z art. 11 ust. 4.

Artykuł 42

Poważne naruszenia

1. Na użytek niniejszego rozporządzenia poważne naruszenie oznacza:

- a) działania uznawane za połowy NNN zgodnie z kryteriami określonymi w art. 3;
- b) prowadzenie działalności gospodarczej bezpośrednio związanej z połowami NNN, w tym handel produktami rybołówstwa lub przywóz produktów rybołówstwa;
- c) fałszowanie dokumentów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, lub korzystanie z takich fałszywych lub nieważnych dokumentów.

2. Ustalenia, czy naruszenie ma poważny charakter, dokonuje właściwy organ państwa członkowskiego przy uwzględnieniu kryteriów określonych w art. 3 ust. 2.

Artykuł 43

Środki natychmiastowego egzekwowania prawa

1. W przypadku gdy osoba fizyczna jest podejrzana o dopuszczenie się poważnego naruszenia lub została ujęta na gorącym uczynku, lub gdy osobę prawną podejrzewa się o to, że jest odpowiedzialna za takie naruszenie, państwa członkowskie wszczynają pełne dochodzenie w sprawie tego naruszenia oraz, zgodnie ze swoim prawem krajowym i w zależności od powagi naruszenia, podejmują natychmiastowe środki egzekwowania prawa, w szczególności:

- a) doprowadzenie do natychmiastowego zaprzestania działalności połowowej;
- b) skierowanie statku rybackiego do portu;
- c) skierowanie środka transportu w inne miejsce w celu przeprowadzenia inspekcji;
- d) zarządzenie wniesienia zabezpieczenia;
- e) zajęcie narzędzi połowowych, połowów lub produktów rybołówstwa;
- f) czasowe unieruchomienie danego statku rybackiego lub środka transportu;
- g) zawieszenie upoważnienia do połowów.

2. Charakter środków egzekwowania ma zapobiegać dalszemu dopuszczaniu się danego poważnego naruszenia oraz ma pozwalać właściwym organom na ukończenie dochodzenia w jego sprawie.

Artykuł 44

Kary za poważne naruszenia

1. Państwa członkowskie zapewniają, by osoba fizyczna, która dopuściła się poważnego naruszenia, lub osoba prawna odpowiedzialna za poważne naruszenie podlegała skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym karom.

2. Państwa członkowskie stosują karę w maksymalnej wysokości wynoszącej co najmniej pięciokrotność wartości produktów rybołówstwa pozyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia.

W przypadku poważnego naruszenia powtarzającego się w okresie pięciu lat państwa członkowskie stosują karę w maksymalnej wysokości wynoszącej co najmniej ośmiokrotność wartości produktów rybołówstwa pozyskanych w wyniku popełnienia poważnego naruszenia.

Stosując te kary, państwa członkowskie biorą również pod uwagę wartość szkody poczynionej w danych zasobach połowowych i w środowisku morskim.

3. Państwa członkowskie mogą – także w zamian – stosować skuteczne, proporcjonalne i odstraszające sankcje karne.

Artykuł 45

Kary dodatkowe

Karom przewidzianym w niniejszym rozdziale mogą towarzyszyć inne kary lub środki, w szczególności:

- 1) zajęcie statku rybackiego biorącego udział w naruszeniu;
- 2) czasowe unieruchomienie statku rybackiego;
- 3) konfiskata narzędzi połowowych, połowów i produktów rybołówstwa objętych zakazem;
- 4) zawieszenie lub cofnięcie upoważnienia do połowów;
- 5) ograniczenie lub odebranie praw połowowych;
- 6) czasowe lub stałe odebranie prawa do uzyskania nowych praw połowowych;
- 7) czasowy lub stały zakaz korzystania z pomocy publicznej lub dotacji;
- 8) zawieszenie lub cofnięcie statusu zatwierdzonego podmiotu gospodarczego przyznanego na mocy art. 16 ust. 3.

Artykuł 46

Łączna wysokość kar i kar dodatkowych

Łączną wysokość kar i kar dodatkowych oblicza się w taki sposób, by zapewnić skuteczne pozbawienie podmiotów, które są odpowiedzialne za poważne naruszenia, korzyści ekonomicznych uzyskanych w wyniku dopuszczenia się tych naruszeń, bez uszczerbku dla uzasadnionego prawa do wykonywania zawodu. W tym celu uwzględnia się również środki natychmiastowego egzekwowania prawa podjęte na mocy art. 43.

Artykuł 47

Odpowiedzialność osób prawnych

1. Osoby prawne są pociągane do odpowiedzialności z tytułu poważnych naruszeń, jeżeli takich naruszeń dopuściła się w ich interesie jakkolwiek osoba fizyczna zajmująca istotne stanowisko w strukturach tej osoby prawnej, działając samodzielnie lub jako członek organu tej osoby prawnej w oparciu o:

- a) prawo do reprezentowania danej osoby prawnej; lub
- b) upoważnienie do podejmowania decyzji w imieniu danej osoby prawnej; lub
- c) upoważnienie do sprawowania kontroli w ramach danej osoby prawnej.

2. Osoba prawna może także zostać pociągnięta do odpowiedzialności, jeżeli brak nadzoru lub kontroli ze strony osoby fizycznej, o której mowa w ust. 1, umożliwił popełnienie w interesie tej osoby prawnej poważnego naruszenia przez osobę fizyczną działającą pod jej zwierzchnictwem.

3. Odpowiedzialność osób prawnych nie wyklucza możliwości wszczęcia postępowania przeciwko osobom fizycznym z tytułu popełnienia przez nie naruszenia, pomocnictwa w tym czynie lub podżegania do niego.

ROZDZIAŁ X

STOSOWANIE PRZEPISÓW PRZYJĘTYCH W RAMACH NIEKTÓRYCH REGIONALNYCH ORGANIZACJI ZARZĄDZANIA RYBOŁÓWSTWEM ODNOSZĄCYCH SIĘ DO OBSERWACJI STATKÓW RYBACKICH

Artykuł 48

Obserwacja na morzu

1. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się do działalności połowowej podlegającej zasadom obserwacji na morzu przyjętym w ramach regionalnych organizacji zarządzania rybołówstwem, które są wiążące dla Wspólnoty.

2. W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego odpowiedzialny za inspekcję na morzu zaobserwuje statek rybacki zajmujący się działalnością, którą można uznać za połowy NNN, niezwłocznie sporządza sprawozdanie z jego obserwacji. Sprawozdania te oraz wyniki dochodzeń przeprowadzonych przez to państwo członkowskie w sprawie tego statku rybackiego stanowią dowody wykorzystywane na potrzeby mechanizmów identyfikacji i egzekwowania prawa przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

3. W przypadku gdy kapitan wspólnotowego statku rybackiego lub statku rybackiego z państwa trzeciego zaobserwuje statek rybacki zajmujący się działalnością, o której mowa w ust. 2, kapitan może sporządzić dokument zawierający jak najwięcej informacji z jego obserwacji, na przykład:

- a) nazwę i opis statku rybackiego;
- b) sygnał rozpoznawczy statku rybackiego;
- c) numer rejestracyjny i, w stosownych przypadkach, numer Lloyds IMO statku rybackiego;
- d) banderę statku rybackiego;
- e) pozycję (szerokość geograficzną, długość geograficzną) w chwili pierwszej identyfikacji;
- f) datę/godzinę UTC pierwszej identyfikacji;
- g) zdjęcie lub zdjęcia statku rybackiego stanowiące dowód obserwacji;
- h) wszelkie inne istotne informacje dotyczące zaobserwowanej działalności danego statku rybackiego.

4. Sprawozdania z obserwacji są niezwłocznie przesyłane właściwemu organowi państwa członkowskiego bandery prowadzącego obserwację statku rybackiego, który jak najszybciej przekazuje je Komisji lub wyznaczonemu przez nią organowi. Komisja lub wyznaczony przez nią organ natychmiast informuje państwo bandery zaobserwowanego statku rybackiego. Komisja lub wyznaczony przez nią organ przekazuje następnie sprawozdanie z obserwacji wszystkim państwom członkowskim oraz, w stosownych przypadkach, sekretarzowi wykonawczemu właściwej regionalnej organizacji zarządzania rybołówstwem w celu umożliwienia podjęcia dalszych działań zgodnie ze środkami przyjętymi przez tę organizację.

5. Państwo członkowskie, które otrzymuje od właściwego organu umawiającej się strony regionalnej organizacji zarządzania rybołówstwem sprawozdanie z obserwacji informujące o działalności statku rybackiego pływającego pod jego banderą, jak najszybciej przekazuje to sprawozdanie i wszelkie istotne informacje Komisji lub wyznaczonemu przez nią organowi; Komisja lub wyznaczony przez nią organ przekazuje następnie te informacje sekretarzowi wykonawczemu właściwej regionalnej organizacji zarządzania rybołówstwem w celu umożliwienia podjęcia przez nią dalszych działań zgodnie ze środkami przyjętymi przez tę organizację.

6. Niniejszy artykuł stosuje się bez uszczerbku dla surowszych przepisów przyjętych przez regionalne organizacje zarządzania rybołówstwem, których Wspólnota jest umawiającą się stroną.

Artykuł 49

Przedstawianie informacji dotyczących zaobserwowanych statków rybackich

1. Państwa członkowskie, które uzyskają odpowiednio udokumentowane informacje dotyczące zaobserwowanych statków rybackich, niezwłocznie przekazują te informacje Komisji lub wyznaczonemu przez nią organowi, w formie określonym zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 54 ust. 2.

2. Komisja lub wyznaczony przez nią organ analizuje również odpowiednio udokumentowane informacje dotyczące zaobserwowanych statków rybackich przedstawione przez obywateli, organizacje społeczeństwa obywatelskiego, w tym organizacje ekologiczne, oraz przedstawicieli zainteresowanych stron z sektora gospodarki rybnej lub handlu.

Artykuł 50

Dochodzenia w sprawie zaobserwowanych statków rybackich

1. Państwa członkowskie jak najszybciej wszczynają dochodzenie w sprawie działalności statków rybackich pływających pod ich banderami, które zostały zaobserwowane zgodnie z art. 49.

2. Państwa członkowskie najszybciej jak to możliwe, a w każdym razie w ciągu dwóch miesięcy od przekazania sprawozdania z obserwacji zgodnie z art. 48 ust. 4, szczegółowo informują Komisję lub wyznaczony przez nią organ, w miarę możliwości w formie elektronicznej, o rozpoczęciu dochodzenia i o wszelkich działaniach przez nie podjętych lub zamierzonych wobec zaobserwowanych statków rybackich pływających pod ich banderami. W odpowiednich regularnych odstępach czasu Komisji lub wyznaczonemu przez nią organowi przedkładane są sprawozdania z przebiegu dochodzeń w sprawie działalności zaobserwowanych statków rybackich. Komisji lub wyznaczonemu przez nią organowi przedkładane jest końcowe sprawozdanie z wyników zakończonego dochodzenia.

3. Państwa członkowskie inne niż państwo członkowskie bandery weryfikują w odpowiednich przypadkach, czy zgłoszone zaobserwowane statki rybackie prowadziły działalność na wodach morskich znajdujących się pod ich jurysdykcją lub czy produkty rybołówstwa pochodzące z tych statków zostały wyładowane lub przywiezione na ich terytorium, i sprawdzają, czy w przeszłości statki te przestrzegały odpowiednich środków ochrony i zarządzania. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję lub wyznaczony przez nią organ oraz dane państwo członkowskie bandery o wynikach przeprowadzonych weryfikacji i dochodzeń.

4. Komisja lub wyznaczony przez nią organ przekazuje wszystkim państwom członkowskim informacje otrzymane zgodnie z ust. 2 i 3.

5. Niniejszy artykuł stosuje się bez uszczerbku dla przepisów rozdziału V rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 oraz dla przepisów przyjętych przez regionalne organizacje zarządzania rybołówstwem, których Wspólnota jest umawiającą się stroną.

ROZDZIAŁ XI

WZAJEMNA POMOC

Artykuł 51

Wzajemna pomoc

1. W celu zapewnienia przestrzegania niniejszego rozporządzenia organy administracyjne odpowiedzialne za wprowadzenie w życie niniejszego rozporządzenia w państwach członkowskich współpracują ze sobą, a także z organami administracyjnymi państw trzecich oraz z Komisją.

2. Do celów określonych w ust. 1 tworzy się system wzajemnej pomocy obejmujący zautomatyzowany system informowania, „System informowania o połowach NNN”, którym zarządza Komisja lub organ przez nią wyznaczony i który pomaga właściwym organom zapobiegać połowom NNN, prowadzić dochodzenia w ich sprawie oraz ścigać sprawców.

3. Szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego rozdziału przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 54 ust. 2.

ROZDZIAŁ XII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 52

Wprowadzenie w życie

Środki niezbędne do wprowadzenia w życie przepisów niniejszego rozporządzenia przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 54 ust. 2.

Artykuł 53

Wsparcie finansowe

Państwa członkowskie mogą wymagać od zainteresowanych podmiotów, aby uczestniczyły w kosztach związanych z wprowadzaniem w życie niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 września 2008 r.

Artykuł 54

Procedura komitetowa

1. Komisja jest wspierana przez komitet utworzony na mocy art. 30 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres przewidziany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

Artykuł 55

Obowiązki w zakresie sprawozdawczości

1. Co dwa lata państwa członkowskie przekazują Komisji, najpóźniej do dnia 30 kwietnia następnego roku kalendarzowego, sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia.

2. Na podstawie sprawozdań złożonych przez państwa członkowskie oraz własnych obserwacji Komisja sporządza co trzy lata sprawozdanie, które przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

3. Ocena wpływu niniejszego rozporządzenia na połowy NNN zostanie przeprowadzona przez Komisję w terminie do dnia 29 października 2013 r.

Artykuł 56

Uchylenie

Z dniem 1 stycznia 2010 r. uchyla się art. 28b ust. 2, art. 28e, 28f, 28g i art. 31 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, rozporządzenie (WE) nr 1093/94, rozporządzenie (WE) nr 1447/1999, art. 8, 19a, 19b, 19c, 21, 21b i 21c rozporządzenia (WE) nr 1936/2001 oraz art. 26a, 28, 29, 30 i 31 rozporządzenia (WE) nr 601/2004.

Odesłania do uchylonych rozporządzeń traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 57

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r.

W imieniu Rady

M. BARNIER

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz produktów wyłączonych z definicji „produktów rybołówstwa” zawartej w art. 2 pkt 8

- Produkty rybołówstwa z wód słodkich
 - Produkty akwakultury otrzymywane z narybka lub larw
 - Ryby ozdobne
 - Ostrygi, żywe
 - Przegrzebki, w tym przegrzebki królowej, z rodzajów *Pecten*, *Chlamys* lub *Placopecten*, żywe, świeże lub schłodzone
 - Muszle św. Jakuba (*Pecten maximus*), mrożone
 - Pozostałe przegrzebki, świeże lub schłodzone
 - Omułki
 - Ślimaki, inne niż morskie
 - Przetworzone lub zakonserwowane mięczaki
-

ZAŁĄCZNIK II

Wspólnotowe świadectwo połowowe i świadectwo powrotnego wywozu

ŚWIADECTWO POŁOWOWE WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ							
Numer dokumentu				Organ zatwierdzający			
1. Imię i nazwisko/Nazwa		Adres			Tel. Faks		
2. Nazwa statku rybackiego		Bandera – port macierzysty i numer rejestracyjny			Sygnał rozpoznawczy		Numer IMO/Lloyd's (jeśli nadano)
Nr licencji połowowej – Data ważności		Nr inmarsat. Telefaks. Telefon. Adres poczty elektronicznej (jeżeli dotyczy)					
3. Opis produktu		Dopuszczalne typy przetwarzania na pokładzie:			4. Odniesienia do obowiązujących środków ochrony i zarządzania		
Gatunek	Kod produktu	Łowisko(-a) i daty połowów	Szacunkowa masa żywa (kg)	Szacunkowa masado wyładunku (kg)	Zweryfikowana masa po wyładunku (kg), w stosownych przypadkach		
5. Imię i nazwisko kapitana statku – Podpis – Pieczęć:							
6. Oświadczenie o przeładunku na morzu Imię i nazwisko kapitana statku rybackiego			Podpis i data i data	Przeładunek: data/obszar/pozycja	Szacunkowa masa (kg)		
Kapitan statku przyjmującego ładunek		Podpis	Nazwa statku	Sygnał rozpoznawczy	Numer IMO/Lloyd's (jeśli nadano)		
7. Zezwolenie na przeładunek na terenie portu:							
Imię i nazwisko/ Nazwa	Organ	Podpis	Adres	Tel.	Port wyładunku	Data wyładunku	Pieczęć (stempel)
8. Nazwa (imię i nazwisko) i adres eksportera		Podpis		Data		Pieczęć	
9. Zatwierdzenie przez organ państwa bandery:							
Imię i nazwisko/stanowisko		Podpis		Data		Pieczęć (stempel)	

10. Dane dotyczące transportu: <i>Zob. dodatek</i>					
11. Deklaracja przywozowa:					
Nazwa (imię i nazwisko) i adres importera	Podpis	Data		Pieczęć	Kod CN produktu
Dokumenty wymagane na mocy art. 14 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr .../2008	Odniesienia				
12. Kontrola przywozu: Organ	Miejsce	Zezwolono na przywóz (*)		Wstrzymano przywóz (*)	Zażądano weryfikacji – data
Deklaracja celna (jeśli dotyczy)	Numer		Data	Miejsce	
(*) Proszę odpowiednio zaznaczyć.					

WSPÓLNOTOWE ŚWIADECTWO POWROTNEGO WYWOZU			
Numer świadectwa	Data		Państwo członkowskie
1. Opis produktu powrotnie wywożonego:		Masa (kg)	
Gatunek	Kod produktu	Różnica w stosunku do całkowitej ilości zadeklarowanej w świadectwie połowowym	
2. Nazwa (imię i nazwisko) podmiotu dokonującego powrotnego wywozu	Adres	Podpis	Data
3. Organ			
Imię i nazwisko/Stanowisko	Podpis	Data	Pieczęć/ Stempel
4. Kontrola powrotnego wywozu			
Miejsce:	Zezwolono na powrotny wywóz (*)	Zażądano weryfikacji (*)	Numer i data wydania deklaracji powrotnego wywozu
(*) Proszę odpowiednio zaznaczyć.			

Dodatek

Dane dotyczące transportu

1. Państwo wywozu Port/Port lotniczy/Inne miejsce wysyłki	2. Podpis eksportera:			
Nazwa i bandera statku Numer lotu, numer lotniczego listu przewozowego Przynależność państwowa i numer rejestracyjny pojazdu ciężarowego Numer kolejowego listu przewozowego Inny dokument przewozowy	Numer(-y) kontenerów: załączono wykaz	Imię i nazwisko	Adres	Podpis

ZAŁĄCZNIK III

Powiadomienia państw bandery

1. Treść powiadomień składanych przez państwa bandery na mocy art. 20

Komisja zwraca się z wnioskami do państw bandery o zgłaszanie nazw, adresów i wzorów pieczęci urzędowych organów publicznych zlokalizowanych na ich terytorium, które są upoważnione do:

- a) rejestrowania statków rybackich pod ich banderą;
 - b) przyznawania, zawieszania i cofania licencji połowowych swoim statkom rybackim;
 - c) potwierdzania prawdziwości informacji przedstawionych w świadectwach połowowych, o których mowa w art. 13, oraz zatwierdzania takich świadectw;
 - d) wprowadzania, kontroli przestrzegania oraz egzekwowania przepisów ustawowych i wykonawczych oraz środków ochrony i zarządzania, których muszą przestrzegać ich statki rybackie;
 - e) weryfikacji takich świadectw połowowych w celu wspierania właściwych organów państw członkowskich w drodze współpracy administracyjnej, o której mowa w art. 20 ust. 4;
 - f) przekazywania wzorów formularzy swoich świadectw połowowych zgodnych ze wzorem zamieszczonym w załączniku II; oraz
 - g) uaktualniania takich zgłoszeń.
2. Systemy dokumentacji połowowej przyjęte przez regionalne organizacje zarządzania rybołówstwem, o których mowa w art. 13

W przypadku gdy system dokumentacji połowowej przyjęty przez regionalną organizację zarządzania rybołówstwem został uznany za system dokumentacji połowowej do celów niniejszego rozporządzenia, uznaje się, że powiadomienia złożone przez państwa bandery w ramach takich systemów dokumentacji połowowej zostały złożone zgodnie z przepisami określonymi w pkt 1 niniejszego załącznika, a przepisy niniejszego załącznika stosuje się odpowiednio.

ZAŁĄCZNIK IV

**Oświadczenie na mocy art. 14 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr .../2008 z dnia 29 września 2008 r.
ustanawiającego wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom
oraz ich powstrzymywania i eliminowania**

Potwierdzam, że przetworzone produkty rybołówstwa: (opis produktu i kod CN)... zostały pozyskane z połowów przywiezionych na podstawie następującego(-ych) świadectwa (świadectw) połowowego(-ych)

Numer świadectwa połowowego	Nazwa(-y) statku i bandera(-y)	Data(-y) zatwierdzenia	Opis połowu	Całkowita wyladowana masa (kg)	Połowy przetworzone (kg)	Przetworzone produkty rybołówstwa (kg)

Nazwa i adres zakładu przetwórczego:

.....
.....
.....

Nazwa i adres eksportera (jeżeli inne niż zakładu przetwórczego):

.....
.....
.....

Numer identyfikacyjny zakładu przetwórczego:

.....

Numer i data świadectwa zdrowia:

.....

Osoba odpowiedzialna w zakładzie przetwórczym:	Podpis:	Data:	Miejsce:

Potwierdzenie właściwego organu:

.....

Urzędnik:	Podpis i pieczęć:	Data:	Miejsce: